

JOLLA

ON

KORVA...

WILLIAM MARRION BRANHAM

AJANJAKSOJEN YHTEENVETO

Sivu 1

SANANSAATTAJA

Sivu 21

NIKOLAIITTAIN OPPI

Sivu 33

JEESUS KRISTUS ON JUMALA

Sivu 47

William Marrion Branham

Nämä veli William Marrion Branhamin saarnat ovat otteita hänen kirjastaan Selitys Seitsemästä Seurakunnan Ajanjaksosta, ja ne on painettu tähän lyhentämättöminä ja niitä on saatavana Voice Of God Recordingsilta.

FINNISH

©2010 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

Saadaksesi lisätietoja tai veli Branhamin saarnoja, ole hyvä ja ota yhteyttä:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

AJANJAKSOJEN YHTEENVETO

Sen tosiasian johdosta, että meidän tutkistelumme on ollut jae jakeelta tapahtuvaa selitystä noista Kirjoituksista, jotka käsittelevät näitä seitsemää ajanjaksoa, me emme ole tuoneet julki yhtenäistä historiallista kaavakuvaa seurakunnasta sillä tavalla, kuin meidän olisi pitänyt tehdä. Sen vuoksi meidän tarkoituksenamme on nyt ottaa tämä luku, ja alkaen Efeson seurakuntajaksosta, seurata läpi kaikkien ajanjaksojen seurakuntaa ja sen historiaa, sellaisena kuin ne annettiin Johannekselle Jumalan Hengen kautta. Me emme niinkään lisää uutta aineistoa, vaan yhdistämme sitä, mitä meillä jo on.

Tutkisteluistamme olemme jo havainneet, että suuri osa Ilmestyskirjasta on ymmärretty täysin väärin, koska emme ole aiemmin tiedäneet, että se "seurakunta", josta puhutaan, ja jolle puhutaan tässä kirjassa, ei viittaa tuohon puhtaaseen "eklesiaan", "valittuihin", "Kristuksen ruumiiseen", "morsiameen", vaan se puhuu koko sille ihmisjoukolle, joita kutsutaan kristityiksi, olivatpa he sitten todellisia tai ainoastaan nimellisiä. Aivan kuten koko Israel El ole Israel, niin kaikki kristityt EIVÄT ole kristittyjä. Näin me olemme saaneet tietää, että seurakunta muodostuu kahdesta viinipuusta, todellisesta ja väärästä. Nämä viinipuut ovat kahden eri hengen vaikutuksen alaisia; toisella on Pyhä Henki, kun taas toisella on antikristuksen henki. Molemmat vakuuttavat tuntevansa Jumalan, ja Jumalan tuntevan heidät. Molemmat väittävät puhuvansa Jumalan puolesta. Molemmat uskovat tietyt perustotuudet ja ovat taas eri mieltä toisissa. Mutta koska molemmat kantavat Herran nimeä, heitä kutsutaan *Kristityiksi*, ja kantaen tällaista nimeä ne selvästikin väittävät olevansa suhteessa Hänen kanssaan (Jumala kutsuu sitä avioliitoksi), Jumala pitää nyt niitä molempia vastuussa Itselleen ja siksi puhuu kummallekin.

Lisäksi me opimme, että nämä kaksi viinipuuta kasvaisivat vierekkäin ajanjaksojen loppuun saakka, jolloin molemmat kypsyisivät ja molempien elonkorjuu tapahtuisi.

Väärä viinipuu ei voittaisi ja tuhoaisi todellista viinipuuta, mutta sitten, ei myöskään todellinen viinipuu kykenisi tuomaan väärää viinipuuta pelastavaan suhteeseen Jeesuksen Kristuksen kanssa.

Me opimme mitä ihmeellisimmän totuuden, että Pyhä Henki voisi ja tulisi lankeamaan uudestisyntymättömien väärän viinipuun kristittyjen päälle, ja ilmenisi voimakkaasti erilaisissa merkeissä ja ihmeissä, aivan niin kuin Juudaksella oli selvä palvelustehtävä Pyhässä Hengessä, vaikka hänen itsensä oli ilmoitettu olevan perkele.

Nämä periaatteet mielessä me alamme seurata seurakuntaa läpi noiden seitsemän eri ajanjakson.

Seurakunta syntyi helluntaina. Niin kuin ensimmäiselle Adamille annettiin morsian, joka oli juuri tullut Jumalan käsistä, ja joka pysyi tahrattomana lyhyen hetken, niin Kristuksellekin, viimeiselle Adamille, annettiin morsian puhtaana ja raikkaana helluntaina, ja hän pysyi erottautuneena ja tahrattomana jonkin aikaa. "Eikä muista kukaan uskaltanut heihin liittyä" (Apostolien teot 5:13) ja "Ja Herra lisäsi heidän yhteyteensä joka päivä niitä, jotka saivat pelastuksen." Apostolien teot 2:47. Kuinka kauan tätä jatkui, sitä me emme tiedä, mutta eräänä päivänä, aivan kuten Eeva joutui kiusaukseen ja saatanan viettelemäksi, samoin seurakunta saastui antikristuksen hengen sisäänpääsyn kautta. "Tämä on se antikristuksen henki, jonka olette kuulleet olevan tulossa, ja se on jo nyt maailmassa." 1. Johanneksen kirje 4:3. Ja Jeesus sanoi morsiantaan koskien tuossa ensimmäisessä ajanjaksossa: "Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi. Muista siis, mistä olet langennut, ja tee parannus." Ilmestyskirja 2:4-5. Seurakunta oli jo tuossa ensimmäisessä ajanjaksossa "langennut nainen". Aivan niin kuin saatana oli päässyt Eevan luo ennen Adamia, niin nytkin oli saatana vietellyt seurakunnan, Kristuksen morsiamen, ennen "Karitsan hääateriaa". Ja mikä hänen keskuudessaan tarkalleen ottaen aiheutti lankeamisen? Mikäpä muu kuin Ilmestyskirja 2:6, "NIKOLAIITTAIN TEOT." Jo tuo ensimmäinen ajanjakso oli kääntynyt pois seuraamasta Jumalan puhdasta Sanaa. He kääntyivät pois Jumalan vaatimuksesta, että seurakunnan tulee olla ehdottomasti

Hänestä riippuvainen (ollen kokonaan riippuvainen siitä, että Jumala täyttää Sanansa alusta loppuun saakka erillään inhimillisestä hallinnosta), Nikolaiittaisuuteen, joka on inhimillisen hallinnon organisoiminen seurakunnan sisällä, joka, niin kuin kaikki hallitukset tekevät, säätää lakeja ihmisille. He tekivät tarkalleen sen, mitä Israel teki. He ottivat inhimillisen hallituksen tarkoituksenmukaisuuden Sanan ja Hengen sijasta.

Kuolema oli astunut sisään. Kuinka me tiedämme sen? Emmekö me kuule Hengen ääntä korotettuna tuossa ensimmäisessä seurakuntajaksossa kaikille niille, jotka kuulevat, kun Hän kutsuu: "Sen, joka voittaa, minä annan syödä *Elämän Puusta* Jumalan paratiisissa." Seurakunta oli jo imenyt itseensä liian syvästi kuoleman puusta, (tai kirkkokunnallisesta väärästä viinipuusta), jonka loppu on tulinen järvi. Mutta nyt siellä ei ole kerubeja leimuavien miekkojen kanssa vartioimassa Elämän Puuta. Jumala ei nyt lähde seurakunnan keskuudesta, kuten Hän lähti Eedenistä. Oi, ei, Hän tulee olemaan seurakuntansa keskuudessa viimeiseen ajanjaksoon asti. Ja siihen asti Hän kutsuu kaikkia tulemaan.

No niin, olkaamme varovaisia täällä. Tämä sanoma sen seurakunnan enkelille, joka on Efesossa, ei ole sanoma varsinaiselle Efeson paikallisseurakunnalle. Se on sanoma sille AJANJAKSOLLE. Ja tuossa ajanjaksossa oli totuuden siemen ja väärä siemen, tarkalleen niin kuin on tuotu julki vertauksessa vehnästä ja lusteesta. Seurakuntajaksot ovat tuo pelto ja siinä ovat vehnät ja lusteet. Väärä seurakunta organisoii, inhimillisti hallinnon ja Sanan, ja taisteli todellisia kristittyjä vastaan.

Lusteet kukoistavat aina voimakkaammin kuin vehnä tai mikään muu viljelty kasvi. Lusteseurakunta kasvoi nopeasti tässä ensimmäisessä seurakuntajaksossa. Mutta vehnäseurakunta kukoisti myös. Ensimmäisen ajanjakson loppuun mennessä Nikolaiittain teot kukoistivat paikallisissa väärän viinipuun seurakunnissa yrittäen yhä lisääntyvässä määrin levittää vaikutusvaltaansa oman ryhmänsä ulkopuolelle. Sen vaikutus tuntui todellisen seurakunnan päällä, sillä miehet, kuten kunnianarvoisa Polycarpus, kutsuivat itseään piispoiksi, viitaten tuohon titteliin tavalla, joka ei ollut siihen luonnostaan kuuluva Sanan mukaan. Samaten tuossa

ajanjaksossa oli oikea seurakunta kadottanut ensimmäisen rakkautensa. Tuota rakkautta kuvattiin morsiamen ja sulhasen välisenä rakkautena heidän hääaikanaan ja avioliiton alkuvuosina. Siellä tapahtui tuon täydellisen rakkauden kylmeneminen ja Jumalasta luopuminen.

Mutta huomatkaa. Ilmestyskirja 2:1 kuvaa Herraa Jeesusta seurakuntansa keskellä ja pitämässä sanansaattajia oikeassa kädessään. Vaikka tämä morsian on langennut, koska seurakuntayhteisö on nyt sekoitus oikeaa ja väärää, Hän ei jätä sitä. Se on Hänen. Ja Room. 14:7-9 mukaan se on tarkalleen oikein. "Sillä ei kukaan meistä elä itsellensä, eikä kukaan kuole itsellensä. Jos me elämme, niin elämme Herralle, ja jos kuolemme, niin kuolemme Herralle. Sen tähden, elimmepä tai kuolimme, niin me olemme Herran omat. *Sillä sitä varten Kristus kuoli ja heräsi eloon, että hän olisi sekä kuolleitten että elävien Herra.*" Ristillä Hän osti KOKO maailman ihmiset. He ovat Hänen. Hän on elävien ja kuolleitten Herra. (Koskien omistusoikeutta, Ei suhdetta.) Ja Hän kulkee tuon ruumiin keskellä, jonka sisällä on elämä ja kuolema.

Se, mikä istutettiin ensimmäisessä ajanjaksossa, kehittyy toisessa ajanjaksossa ja kaikissa muissa ajanjaksoissa, kunnes se kypsyy ja tulee elonkorjuuseen. Siten me odotamme Smyrnan ajanjaksossa seurakuntayhteisön historian avartumista ja valaistusta Hengen ilmestyksen kautta.

Tässä ajanjaksossa väärän viinipuun viha lisääntyy. Katsokaahan, he ovat (jae 9) erottautuneet todellisten seurasta. He lähtivät ulos heistä. He olivat valehtelijoita. He kutsuivat itseään siksi, mitä he eivät ole. Mutta tuhosiko Jumala heidät? Ei. "Antakaa niiden olla ja yhdessä kasvaa elonkorjuuseen asti."

"Mutta Herra, heidät pitäisi tuhota, sillä he tuhoavat Sinun kansaasi. He tappavat heitä."

"Ei, antakaa heidän olla. Mutta morsiamelleni Minä sanon, 'Ole sinä uskollinen kuolemaan asti. Rakasta Minua vieläkin enemmän'."

Me huomaamme varsin selväsanaisesti, että tämä väärä viinipuu on saatanan viinipuu. Heidän kokoontumisensa on hänestä (saatanasta). He

kokoontuvat Jumalan Nimessä ja valehtelevat olevansa Kristuksen omia. He saarnaavat, he opettavat, he kastavat, he palvovat, he ottavat osaa Kristuksen seurakunnalle antamiin erilaisiin rituaaleihin, kuitenkin he eivät ole Jumalasta. Mutta koska he sanovat olevansa, Jumala pitää heitä vastuullisina, ja jokaisessa ajanjaksossa Hän puhuu heistä ja heille. He muistuttavat meitä tarkalleen Bileamista. Hänellä oli profeetallinen virka. Hän tunsu oikean tavan lähestyä Jumalaa, mitä osoittaa hänen uhraamansa uhri puhtaita eläimiä. Kuitenkaan hän ei ollut todellinen SANAN PROFEETTA, sillä kun Jumala kielsi häntä menemästä kunnioittamaan Baalakia läsnäolollaan, hän koetti mennä joka tapauksessa, sillä hän oli kultan- ja arvovallanhimonsa vaikuttama. Niinpä Jumala salli hänen mennä. Jumalan täydellinen tahto antoi tietä Jumalan sallivalle tahdolle, Bileamin “sydämen halun” tähden. Jumala itse asiassa sanoi: “Mene vain.” Muuttiko Jumala mieltänsä? Ei varmasti. Jumala vei tahtonsa läpi Bileamin menemisestä riippumatta. Bileam ei mitätöinyt Jumalan tahtoa. Jumala vei tahtonsa läpi siitä huolimatta. Se oli Bileam, joka oli häviö, sillä hän sivuutti Sanan. Ja tänä päivänä meillä on aivan sama tilanne. Naissaarnaajia, organisaatio, väärä oppi, jne., ja ihmiset palvovat Jumalaa, Hengen vaikutuksessa ja menen suoraan eteenpäin niin kuin Bileam, väittäen, että Jumala on puhunut heille, vaikka saatu tehtävä on ilmoitetun Sanan vastakohta. Enkä minä kiellä sitä, etteikö Jumala olisi puhunut heille. Mutta se oli aivan niin kuin silloin, kun Hän puhui Bileamille tuon toisen kerran. Koska Hän tiesi, että Bileam halusi enemmän sitä, mitä hänen sydämensä halusi, kuin Sanaa, niin Hän antoi sen hänelle, silti koko ajan pitäen OMAN tiensä loppuun asti; samalla tavalla tänäkin päivänä Jumala käskee ihmisiä menemään eteenpäin sydäntensä halun mukaan, sillä he ovat jo hylänneet Sanan. MUTTA JUMALAN TAHTO TULEE TAPAHTUMAAN KAIKESTA HUOLIMATTA. Aamen. Minä toivon, että te näette tämän. Se ei ainoastaan tule selventämään suurta osaa siitä, mitä on nähtävissä kaikissa ajanjaksoissa, vaan se tulee erityisesti auttamaan tässä viimeisessä ajanjaksossa, jossa on niin paljon merkkejä ja ulkoisia siunauksia, kun koko ajanjakso on niin Jumalan “Sanan ilmoittamaa tahtoa” vastaan.

Jos koskaan jokin ajanjakso on saanut sanoman selväsanaisesti, niin tämä seurakuntajakso sai. Se oli, ja on, tuo Vanhan Testamentin totuus: "Orjattaren poika vainoaa vapaan vaimon poikaa, kunnes orjattaren poika ajetaan pois." Tämä kertoo meille, että saatanan viha ja pilkka todellisia kristittyjä kohtaan tulee purkautumaan nimellisten, väärien kristittyjen joukon kautta, ja tämä tulee lisääntymään, kunnes Jumala kiskoo juuriltaan tuon väärän viinipuun Laodikean ajanjakson lopussa.

Kolmas ajanjakso paljasti profetian Hengen kautta, että maailmallinen seurakunta tulisi omaksumaan Nikolaismin oppina. Papiston erottaminen maallikoista kasvoi siitä raamatullisesta totuudesta, että vanhimmat (paikallisten laumojen paimenet) hallitsevat laumaa Sanan kautta, 'Nikolaiittain teoiksi', missä papisto asetti itsensä arvoasteisiin toinen toisensa yläpuolelle, mikä epäraamatullinen kaava sitten kehittyi pappeuteen, joka asetti papiston ihmisen ja Jumalan väliin, antaen papistolle tiettyjä oikeuksia samalla kieltäen maallikoilta heidän Jumalan antamat oikeutensa. Tämä oli anastus. Tässä ajanjaksossa siitä tuli oppi. Se vakiinnutettiin seurakunnassa Jumalan varmana Sanana, mitä se ei todellakaan ollut. Mutta papisto kutsui sitä Jumalan Sanaksi, ja siksi tuo oppi oli antikristus.

Koska inhimillinen hallinto on pelkkää politiikkaa eikä mitään muuta, tuli seurakunta osalliseksi politiikkaan. Tämä osallistuminen ilahdutti diktaattori-keisaria, joka yhdisti kirkon politiikan valtion politiikan kanssa ja pakolla vakiinnutti väärän kirkon (saatanan valheuskonnon) oikeaksi uskonnoksi. Ja eri keisarien antamien eri julistusten voimin me näemme väärän kirkon tuhoavan todellista viinipuuta valtion mahdollista jopa vieläkin innokkaammin.

Valitettavasti oikea viinipuu ei ollut aivan immuuni tälle opille. Tällä minä en tarkoita, että oikea viinipuu koskaan olisi vakiinnuttanut nikolaiittain aatteet oppina. Kaukana siitä. Mutta tuo pieni kuoleman mato jatkoi oikean viinipuun imemistä toivoen, että se saattaisi kaatua. Jopa oikean seurakunnan sisällä miehet, jotka Jumala oli kutsunut valvojiksi, katsoivat tämän virkanimen tarkoittavan hiukan enemmän kuin vain paikallista vastuuta. Paavalin selvää ymmärrystä ei ollut

seurakunnassa tuona aikana. Sillä Paavali oli sanonut: “Ja he ylistivät Jumalaa minussa.” Olipa Paavalilla sitten mitä valtuuksia tahansa, piti hän ihmisten katseet Jumalassa, Jolta on kaikki valtuudet. Mutta papisto katsoi aina jumalalliseen johtajuuteen SEKÄ INHIMILLISEEN, ja näin antaen kunnian sinne, minne kunnia ei kuulunut, me huomaamme, että todellinen seurakunta oli inhimillisyyden tahraama. Kun nikolaiittain oppi oli perustettu — apostolinen seuraanto — virkaan asetetut papit — äänestyksellä valitut pastorit, jne., se oli vasta yksi askel väärälle seurakunnalle bileanismia kohti. Toinen askel “saatanan syvyyksiin” oli nyt täysillä meneillään.

Tämä toinen askel oli Bileamin oppi, (kuvattuna Ilm. 2:14) missä Bileam opetti Baalakille, kuinka langettaa Israelin lapset “yhteisen kokouksen” kautta. Siellä vieraat tekisivät vielä kaksi asiaa vastoin Jumalan Sanaa. Te muistatte, kuinka Baalak tarvitsi apua säilyttääkseen valtakuntansa. Hän kääntyi aikansa hallitsevimman hahmon, Bileamin, puoleen. Bileam antoi neuvon, joka sai ansaan ja tuhosi Israelin. Se oli ennen kaikkea ehdotus, että he kaikki kokoontuisivat yhteen ja keskustelisivat asioista, ja söisivät yhdessä ja saisivat asiat silotelluiksi. Loppujen lopuksi toinen toistensa ymmärtäminen auttaa jo pitkälle. Kun se on saavutettu, siitä voidaan jatkaa eteenpäin. Seuraava askel olisi yhdessä palvominen, ja tietenkin, isännän pieni painostus saa yleensä vieraat menemään paljon pidemmälle, kuin he aikoivat. No niin, näin ei käynyt ainoastaan Vanhan Testamentin Jumalan seurakunnalle, vaan niin kävi Uuden Testamentin seurakunnalle, sillä siellä oli keisari, joka Baalakin tavoin tarvitsi apua turvatakseen valtakuntansa. Joten Konstantinus kutsui nimikristityt, Rooman ensimmäisen kristityn seurakunnan, auttamaan itseään saadakseen kristityt taakseen, koska he olivat todella suuri ryhmä. Seuraus oli Nikean kirkolliskokous vuonna 325. Siellä kristityt, sekä todelliset että nimelliset, tulivat yhteen Konstantinuksen kutsusta. Todellisilla kristityillä ei ollut mitään asiaa edes mennä koko kokoukseen. Kaikesta siitä huolimatta, mitä Konstantinus teki yhdistääkseen heidät kaikki, todelliset uskovaiset tiesivät, etteivät he kuuluneet sinne ja he lähtivät. Mutta niille, jotka jäivät,

Konstantinus antoi valtion rikkauksia yhdessä poliittisen ja fyysisen voiman kanssa. Ihmiset tutustutettiin epäjumalanpalvontaan ja spiritismiin, sillä pyhimyksien nimillä varustettuja patsaita sijoitettiin rakennuksiin ja ihmiset opetettiin seurustelemaan kuolleiden kanssa, tai rukoilemaan pyhimyksiä, joka ei ole mitään muuta kuin spiritismiä. Sillä sen ruoan sijasta, jota ihminen todella tarvitsee, Jumalan Sanan sijaan, heille annettiin uskontunnustuksia ja opinkappaleita ja rituaaleja, jotka saatettiin väkisin voimaan valtion toimesta, ja ennen kaikkea heille annettiin kolme jumalaa yhdessä Yhden Totisen Jumalan kolmiosaisen yhdysnimen kanssa, ja vesikaste Herran Jeesuksen Kristuksen Nimessä antoi tietä pakanalliselle kasteelle kolmeen arvonimeen.

Todellisten uskovaisten ei olisi pitänyt mennä sinne. He olivat jo kadottaneet paljon totuutta, ja nyt he kadottaisivat myös ymmärryksensä Jumaluudesta ja menettäisivät nimet arvonimiin vesikasteessa.

Nyt tarkatkaa tätä Bileamin oppia erittäin huolellisesti. Huomatkaa ennen kaikkea, että se on tuon turmeltuneen papiston häikäilemätön taktinen toimenpide ihmisten sitomiseksi heihin, johtamalla ihmiset tarkoituksellisesti epäuskon syntiin. Nikolaiittain oppi oli papiston turmelus, kun he tavoittelivat poliittista valtaa itselleen, kun taas bileanismi on ihmisten alistamista heidän uskontunnustustensa järjestelmään ja palvontaansa, heidän hallitsemisekseen. Nyt tarkatkaa tätä huolellisesti. Mikä oli se, joka sitoi ihmiset nimelliseen seurakuntaan ja siten tuhosi heidät? Se oli uskontunnustukset ja opinkappaleet muovattuina kirkon periaatteiksi. Se oli Rooman katolisen kirkon oppi. Heille ei annettu todellista ruokaa, Sanaa. Heille annettiin ruokaa, joka tuli epäjumalan palvonnasta, Babylonian pakanuutta pakattuna kristilliseen terminologiaan. Ja juuri tuo sama henki ja oppi on aivan kaikkien Protestanttien keskuudessa ja sitä kutsutaan KIRKKOKUNNAKSI. Nikolaismi on organisaatio, inhimillistään seurakunnan johtajuuden, ja siten syösten Hengen vallasta. Bileanismi on kirkkokunnallisuutta, joka ottaa kirkon käsikirja raamatun sijasta. Ja aivan tähän hetkeen asti, monet Jumalan kansasta ovat olleet kirkkokunnallisessa ansassa,

ja Jumala huutaa heille: "Lähtekää siitä ulos, te Minun kansani, ettette tulisi hänen synteihinsä osallisiksi ja saisi tekin kärsiä hänen vitsauksistansa." Te huomaatte, että he ovat tietämättömiä. Mutta jos ylöstempaus tapahtuisi juuri tällä hetkellä, tietämättömyys ei riittäisi vapautukseksi Jumalan tuomiosta väärissä riveissä olemisesta.

Papiston järjestäytyminen siten, että he ovat arvoasteissa toinen toisensa yläpuolella, kunnes heitä lopulta johtaa presidentti, on merkki antikristuksen hengestä, huolimatta siitä kuinka ihmeelliseltä tai tarpeelliselta se saattaa näyttää. Se ei ole mitään muuta kuin inhimillistä järkeilyä ottamassa Sanan paikan. Ja jokainen henkilö, joka on järjestäytyneissä kirkkokunnissa, on aivan antikristillisen järjestelmän keskellä. Sallikaa minun nyt sanoa tämä ja tehdä se todella selväksi. MINÄ EN OLE IHMISIÄ VASTAAN. MINÄ OLEN JÄRJESTELMÄÄ VASTAAN.

Valtion ja kirkon liiton kautta on valmistettu näyttämö pimeää keskiaikaa varten. Ja todellakin noin 1000 vuoden ajaksi seurakunta meni pimeyden syvyyksiin, tullen tuntemaan saatanan syvyydet. Kun ketkä tahansa uskonnolliset ihmiset omaksuvat sekä Nikolaismin että Bileanismin, ja heillä on poliittinen, taloudellinen ja fyysinen valta tukenaan, on vain yksi suunta, minne he voivat mennä. Tuo suunta on suoraan lisebelin oppiin. Miksi me nyt sanomme tämän? Koska, kuten me osoitimme neljännen ajanjakson tutkistelussa, että lisebel oli siidonilainen, Ethbalin tytär, joka oli Astarten pappiskuningas. Hän oli murhaaja. Tämä nainen meni naimisiin Aahabin (Israelin kuninkaan) kanssa poliittisen edun tähden. Sitten hän otti johtoonsa kansan uskonnon ja murhasi leeviläiset, ja pystytti temppeleitä, joissa hän sai ihmiset palvomaan Astartea (Venusta) ja Baalia (aurionjumalaa). Hän muotoili opin ja laittoi pappinsa opettamaan sitä, ja he puolestaan saivat ihmiset vastaanottamaan sen. Tässä te voitte nähdä tarkalleen sen, mitä nimellinen seurakunta oli pimeällä keskiajalla. He jättivät kokonaan Jumalan Sanan jumaluuden nimiä ja arvonimiä sekä muutamia raamatullisia periaatteita lukuun ottamatta. He vääristelivät sitä, minkä ottivat raamatusta muuttamalla sen merkityksen. Heidän piispojen

virvakuntansa, jne., kirjoittivat laajoja tutkielmia, heidän paavinsa julistivat itsensä erehtymättömiksi ja sanoivat vastaanottaneensa ilmestyksen Jumalalta ja puhuivat Jumalana ihmisille. Kaikki tämä opetettiin papeille, jotka pelon kautta saivat ihmiset uskomaan siihen. Olla eri mieltä tarkoitti kuolemaa tai pannaan julistamista, joka saattoi olla pahempaa kuin kuolema. Nyt se oli varmaääninen kirkko, joka otti vallan, ja villiintyneinä voimasta, he joivat marttyyrien verta, kunnes todelliset kristityt oli melkein tuhottu ja siellä oli tuskin yhtään Sanaa jäljellä, ja vähän merkkejä Pyhästä Hengestä. Mutta todellinen viinipuu kamppaili ja selvisi. Jumala oli uskollinen tuolle pienelle laumalle ja huolimatta siitä, mitä Rooma saattoi tehdä heidän ruumiilleen, Rooma ei voinut tappaa Henkeä heissä ja Totuuden valo loisti edelleen, Pyhän Hengen ja voiman tukemana.

Tämä on sopiva paikka tehdä valaiseva havainto. Katsokaa. Nikolaiittain teot ja opit, Bileamin oppi, ja väärän naisprofeetan, lisebelin, opetukset eivät muodosta kolmea henkeä tai ole kolme hengellistä periaatetta. Nämä kolme ovat saman hengen eri ilmenemismuotoja sen kulkiessa syvyydestä syvyyteen. Mitä se kaikki on, on organisaation antikristuksen henki sen kolmessa eri vaiheessa. Heti kun papisto erotti itsensä ja organisoi itsensä, he sortivat kansaa johtaen heitä ja sitoen myös heidät organisaatioon. Tämä organisaatio perustui uskontunnustuksiin ja opinkappaleisiin, joita he opettivat kansalle puhtaan Jumalan Sanan sijasta. Rituaalille ja seremonialle annettiin kasvava osa palvonnassa, ja pian tämä koko järjestelmä oli sotaisia ja pirullinen voima, joka teki parhaansa hallitakseen kaikkia, puheilla ahdistamalla tai kirjaimellisella väkivallalla. Se sai voimansa omista vääristä profetioistaan eikä Jumalan Sanasta. Se oli nyt ehdottomasti antikristus, vaikka se tuli Kristuksen nimessä.

Loputtomalta tuntuvan ajan jälkeen, jossa Totuuden on varmasti kuoltava, ihmiset alkoivat vastustaa roomalaiskatolisen kirkon kelvottomuutta, koska edes mielikuvitusta venyttämällä Jumala ei voisi olla mukana sellaisessa opetuksessa ja menettelytavoissa. Nämä protestit joko jätettiin huomiotta ja ne kuolivat siihen etteivät pystyneet herättämään huomiota, tai ne

tukahdutettiin Rooman toimesta. Mutta sitten, Jumala mahtavassa armossaan lähetti Martti Luther-nimisen sanansaattajan aloittamaan uskonpuhdistuksen. Hän työskenteli ilmapiirissä, missä roomalaiskatoliselle kirkolle oli annettu niin paljon köyttä, että se oli hirttämäisillään itsensä. Joten kun Luther saarnasi vanhurskauttamista uskon kautta, alkoi todellinen viinipuu ensimmäistä kertaa moneen vuosisataan kasvaa runsaasti. Vaikka nimellinen kirkko oli käyttänyt valtion voimaa tukena, niin nyt valtion voima alkoi virrata sitä vastaan. Ja tässä on se, missä Luther teki virheensä, ja todelliset uskovaiset tekivät virheensä. He antoivat valtion avustaa heitä. Niinpä tämä ajanjakso ei edistynyt kovin pitkälle Sanassa. Kiitos Jumalalle, että se meni niin pitkälle kuin meni, mutta koska se suuressa määrin nojautui poliittiseen voimaan, tämä ajanjakso päättyi organisaatioon, ja juuri se ryhmä, joka Lutherin sukupolvessa oli murtautunut ulos väärästä viinipuusta, kääntyi nyt takaisin tullakseen porton tyttäreksi, sillä se meni suoraan nikolaismiin ja bileamismiin. Tällä aikakaudella oli joukoittain riiteleviä ryhmiä, ja sen todistamiseksi, kuinka kaukana he olivat todellisesta siemenestä, tarvitsee vain lukea historiaa, ja nähdä kuinka he vainosivat toisiaan, jopa kuolemaan saakka joissakin tapauksissa. Mutta siellä oli *muutamia nimiä* heidän keskuudessaan, niin kuin on jokaisessa ajanjaksossa.

Me iloitsemme tässä ajassa tästä yhdestä asiasta. Uskonpuhdistus oli alkanut. Se ei ollut ylöstempaus, vaan uskonpuhdistus. Se ei myöskään ollut ennalleen asettaminen. Mutta vehnänjyvä, joka oli kuollut Nikeassa ja oli mädäntynyt pimeänä keskiaikana, tuotti nyt totuuden version ilmaisten, että jonakin tulevaisuuden päivänä, Laodikean seurakuntajakson lopussa, juuri ennen Jeesuksen tuloa, seurakunta tulisi olemaan jälleen Vehnänsiemen-Morsian, kun taas lusteet korjattaisiin ja poltettaisiin tulisessa järvessä.

Koska viides ajanjakso oli valtavasti levittänyt Sanaa kirjapainotyön kautta, kuudes ajanjakso nopeasti käytti sitä hyväkseen. Tämä ajanjakso oli ennalleen asettamisen toinen aste ja kuten aikaisemmin totesimme, se oli tähkäpään ajanjakso. Koulutusta oli runsaasti. Tämä oli

älykkäiden miesten ajanjakso, jotka rakastivat Jumalaa ja palvelivat Häntä. Lähetyssaarnaajia oli runsaasti ja Sana levisi ympäri maailman. Se oli veljellisen rakkauden ajanjakso. Se oli avoimen oven ajanjakso. Se oli viimeinen pitkään kestävä ajanjakso, ja sen jälkeen tulisi Laodikean Seurakuntajakso, joka olisi lyhyt.

Todellinen viinipuu kukoisti tässä ajanjaksossa enemmän kuin missään muussa, kun ajatellaan lukuja kotimaassa ja ulkomailla. Tämä ajanjakso toi pyhiä miehiä eturintamaan. Todellinen viinipuu levisi ja väärä viinipuu perääntyi. Kaikkialle, mihin todellinen viinipuu meni, Jumala antoi valoa ja elämää ja onnea. Väärä viinipuu paljastettiin siksi, mikä se oli: pimeys, kurjuus, köyhyys, oppimattomuus ja kuolema. Ja niin kuin väärä viinipuu ei voiman päivänään voinut tappaa todellista viinipuuta, ei oikea viinipuukaan nyt voinut tuoda väärää viinipuuta takaisin Jeesukselle Kristukselle. Mutta väärä viinipuu kaivautui taisteluhautoihinsa, odottaen viimeisen ajanjakson viimeistä osaa, jolloin se voittaisi kaiken takaisin itselleen lukuun ottamatta tuota pientä laumaa, jotka olivat valitut, Jumalan todellinen viinipuu.

Mutta kuinka surullisiksi tämä ajanjakso meidät tekee, kun huomaamme, että jokainen Jumalan suuri liike (ja siellä oli monia) jätti karistamatta Nikolaiittain opin harteiltaan, sillä ne kaikki organisoituivat ja kuolivat. Sitten ne muuttuivat kirkkokunniksi pitääkseen hengellisesti kuolleet ravinnottomilla laitumilla. Vähänpä he siitä tiesivät, mutta jokainen ryhmä oli tuon saman virheen tahraama, ja kun herätyksen tuli paloi heikosti, organisaatio astui johtoon ja ihmisistä tuli kirkkokuntia. He olivat vain nimikristittyjä, vaikka jokainen ryhmä väitti täsmälleen samalla varmuudella kuin roomalaiskatolinen kirkko, että he olivat oikeassa ja kaikki muut väärässä. Näyttämö oli totisesti valmistettu tyttärille mennä takaisin kotiin viimeisessä ajanjaksossa, takaisin Roomaan, äitikanan alle.

Ja niinpä me tulemme viimeiseen ajanjaksoon: Laodikean ajanjaksoon. Se on meidän ajanjaksomme. Me tiedämme, että se on viimeinen ajanjakso, sillä juutalaiset ovat takaisin Palestiinassa. Riippumatta siitä, kuinka he

sinne pääsivät; he ovat siellä. Ja tämä on elonkorjuun aika. Mutta ennen kuin voi olla elonkorjuu, täytyy olla kypsyminen, molempien viinipuiden kehittyminen.

Luterilainen ajanjakso oli kevään aika. Wesley'n ajanjakso oli kasvun kesä. Laodikean ajanjakso on elonkorjuun aika, lusteiden kerääminen sitomista ja polttamista varten; ja vehnän kerääminen aittaan Herraa varten.

Elonkorjuun aika. Oletteko huomanneet, että elonkorjuun ajassa, vaikka siellä on todellista kiihtymistä kypsymisessä, niin vastaavasti kasvu hidastuu, kunnes ei ole kasvua ollenkaan? Eikö se ole tarkalleen se, mitä me näemme nyt? Väärä viinipuu on menettämässä suuria joukkoja kommunisteille ja erilaisille muille uskoille. Sen jäsenmäärät eivät kasva, niin kuin se haluaisi meidän uskovan. Sen ote ihmisiin ei ole sitä, mitä se oli ennen, ja niin monissa tapauksissa kirkkoon meneminen on vain näytös. Ja todellinen viinipuu? Mitä siitä? Kasvaako se? Missä ovat nuo valtavat ihmisjoukot, jotka tulevat yhä uudelleen herätyskokouksiin ja vastaavat alttarikutsuihin? Eivätkö useimmat heistä ole vain tunneperäisiä lähestymisessään, tai he haluavat jotakin fyysistä enemmän kuin he haluavat sitä, mikä on aidosti hengellistä? Eikö tämä ajanjakso ole kuin se päivä, jona Nooa meni arkkiin, ja ovi suljettiin, mutta silti Jumala viivytti tuomiota seitsemän päivää? Kukaan ei kirjaimellisesti kääntynyt Jumalan puoleen noina hiljaisina päivinä.

Ja silti se on elonkorjuun aika. Sitten tässä ajanjaksossa täytyy tulla näyttämölle niitä, jotka tuovat vehnän ja lusteet kypsyiteen. Lusteet kypsyvät jo todella nopeasti turmeltuneiden opettajien alaisina, jotka kääntävät ihmiset pois Sanasta. Mutta myös vehnän täytyy kypsyä. Ja sille Jumala on lähettämässä *Profeetta-Sanansaattajan* vahvistetun palvelustehtävän kanssa, jotta valitut voisivat ottaa hänet vastaan. He kuulevat häntä samoin kuin ensimmäinen seurakunta kuuli Paavalia, ja se kypsyy Sanassa, kunnes siitä tulee Sana-Morsian, hänestä löydetään ne mahtavat teot, jotka aina seuraavat puhdasta Sanaa ja uskoa.

Väärät seurakuntaryhmät tulevat yhteen kirkkojen maailmanneuvostossa. Tämä kirkkojen maailmanneuvosto on tuo PEDOLLE RAKENNETTU KUVA. Ilm. 13:11-18, "Ja minä näin toisen pedon nousevan maasta, ja sillä oli kaksi sarvea niin kuin karitsan sarvet, ja se puhui niin kuin lohikäärme. Ja se käyttää kaikkea ensimmäisen pedon valtaa sen nähden ja saattaa maan ja siinä asuvaset kumartamaan ensimmäistä petoa, sitä, jonka kuolinhaava parani. Ja se tekee suuria ihmeitä, niin että saa tulenkin taivaasta lankeamaan maahan ihmisten nähden. Ja se eksyttää maan päällä asuvaset niillä ihmeillä, joita sillä oli voima tehdä pedon nähden; sanoen heille, jotka asuvat maan päällä, että heidän pitää tehdä sen pedon kuva, jossa oli miekanhaava, ja joka virkosi. Ja sille annettiin valta antaa pedon kuvalle henki, että pedon kuva puhuisi ja saisi aikaan, että ketkä vain eivät kumartaneet pedon kuvaa, ne tapettaisiin. Ja se saa kaikki, pienet ja suuret, sekä rikkaat että köyhät, sekä vapaat että orjat, ottamaan merkin oikeaan käteensä tai otsaansa: Eikä kukaan muu voisi ostaa eikä myydä kuin se, jossa on merkki: pedon nimi tai sen nimen luku. Tässä on viisaus. Jolla ymmärrys on, se laskekoon pedon luvun; sillä se on ihmisen luku; ja sen luku on kuusisataa kuusikymmentä kuusi." Nyt muistakaa, se oli keisarillinen, pakanallinen Rooma, joka kaatui miekasta. Mutta se parani kuolettavasta haavastaan, kun se liittyi Rooman nimikristittyyn kirkkoon ja yhdisti pakanuuden ja kristinuskon, ja tuli siten Pyhäksi Rooman Keisarikunnaksi, mikä tulisi kestäväksi, kunnes Jeesus tulee ja tuhoaa hänet. Mutta Rooma ei mene siihen yksin. Sen tyttäret ovat täysin sen kanssa, ja se ottaa täydellisen vallan Kirkkojen Maailmanneuvoston kautta. Tämä saattaa näyttää joistakin kaukaa haetulta, mutta itse asiassa se on todella selkeästi kaikkien nähtävissä, koska juuri nyt kirkot hallitsevat politiikkaa ja otollisena aikana ne tuovat julki tarkalleen, kuinka mahtava tuo valta on. Tämä ekumeeninen liike tulee päättymään siihen, että Rooma on johdossa, vaikka ihmiset eivät sitä niin kuvitelleet. Tämä on niin, koska Ilm. 17:3-6 sanotaan, että tuo portto, Babylonin salaisuus istuu pedon päällä. Se hallitsee viimeistä, tai neljättä keisarikuntaa. Tämä Rooman kirkko tekee sen. Maailman kirkkojärjestelmä

alaisenaan Rooma tulee hallitsemaan, ja tämä kuva (kirkkojärjestelmä) tulee olemaan kuuliainen Roomalle, koska Rooma hallitsee maailman kultaa. Täten kaikkien ihmisten täytyy kuulua maailman kirkkojärjestelmään tai olla luonnonvoimien armoilla, sillä he eivät voi ostaa eivätkä myydä ilman pedon merkkiä kädessä tai päässä. Tämä merkki päässä tarkoittaa, että heidän täytyy ottaa maailman kirkkojärjestelmän oppi, joka on kolminaisuusoppi, jne., ja merkki kädessä, joka tarkoittaa toimimista maailman kirkon tahdon mukaan. Tämän suuren voiman kanssa kirkkojärjestelmät tulevat vainoamaan todellista morsianta. Tämä kuva tulee yrittämään estää morsianta saarnaamasta ja opettamasta, jne. Hänen sananpalvelijoitaan tullaan kieltämään antamasta lohdutusta ja totuutta ihmisille, jotka sitä tarvitsevat. Mutta ennen kuin antikristus (henkilökohtaisesti) ottaa hallintaansa tämän koko kirkkojen maailmanjärjestelmän, todellinen seurakunta tullaan ottamaan pois tästä maailmasta, olemaan Herran kanssa. Jumala tulee tempaamaan morsiamensa Karitsan suurelle hääaterialle.

Nyt kun tämä päätösluku omistettiin näiden kahden seurakunnan ja kahden hengen jäljittämiseksi helluntaista täyttymykseensä, me käytämme tämän loppuajan osoittaaksemme tämän Laodikean ajanjaksossa.

Tämä ajanjakso alkoi aivan kahdennenkymmenennen vuosisadan vaihteen jälkeen. Koska sen tuli olla se ajanjakso, jona todellinen seurakunta tulisi olemaan jälleen se morsian, joka se oli helluntaina, me tiedämme, että siellä täytyy välttämättä tapahtua dynaamisen voiman paluu. Uskovat tunsivat tämän hengessään ja alkoivat huutaa Jumalalta uutta vuodatusta, samanlaista kuin oli ensimmäisellä vuosisadalla. Mikä näytti vastaukselta, tuli kun monet alkoivat puhua kielillä ja tuoda julki Hengen lahjoja. Silloin uskottiin, että tämä todellakin oli se kauan odotettu ENNALLEEN ASETTAMINEN. Sitä se ei ollut, sillä myöhäissade voi tulla ainoastaan varhaisateen jälkeen, joka on kevätsade tai OPETUKSEN sade. Myöhäissade, sitten, on ELONKORJUUN sade. Kuinka tämä saattoi olla tuo aito asia, kun *opetuksen sade* ei ollut vielä tullut? Profeetta-Sanansaattajaa, joka piti lähettää OPETTAMAAN ihmisiä ja kääntämään lasten sydämet

takaisin helluntain isien puoleen, ei ollut vielä tullut. Täten se, minkä ajateltiin olevan ennalleen asettaminen ja lopullinen elävöittäminen ylöstempausta varten, ei ollut tullut. Siinä oli sekoitus epävanhurskasta osallistumista hengellisiin siunauksiin ja Pyhän Hengen ilmenemiseen, kuten olemme jatkuvasti näyttäneet teille. Siinä oli myös perkeleen voima, sillä ihmiset olivat riivaajien hallinnan alla, vaikka kukaan ei tuntunut huomaavan sitä. Sitten, osoittaakseen, että se ei ollut tuo TODELLINEN, nämä ihmiset (jopa ennen kuin toinen sukupolvi oli saapunut) organisoituivat ja kirjoittivat epäraamatulliset oppinsa ja rakensivat omat aitansa juuri niin kuin jokainen ryhmä ennen heitä teki.

Muistakaa, kun Jeesus oli maan päällä, niin oli myös Juudas. Kumpikin tuli eri hengestä, ja kuolemassa kumpikin meni omaan paikkaansa. Kristuksen Henki tuli myöhemmin todellisen seurakunnan päälle, ja Juudaksen henki tuli väärän seurakunnan päälle. Se on tarkalleen siellä Ilm. 6:1-8: "Ja minä näin, ja katso: valkoinen hevonen; ja sen selässä istuvalla oli jousi, ja hänelle annettiin kruunu, ja hän lähti voittajana ja voittamaan. Ja kun Karitsa avasi toisen sinetin, kuulin minä toisen olennon sanovan: 'Tule ja katso!' Niin lähti toinen hevonen, tulipunainen, ja sen selässä istuvalle annettiin valta ottaa pois rauha maasta, että ihmiset surmaisivat toisiaan; ja hänelle annettiin suuri miekka. Ja kun Karitsa avasi kolmannen sinetin, kuulin minä kolmannen olennon sanovan: 'Tule ja katso!' Ja minä näin, ja katso: musta hevonen; ja sen selässä istuvalla oli kädessään vaaka. Ja minä kuulin ikään kuin äänen niiden neljän olennon keskeltä sanovan: 'Koiniks-mittaisuja yhden denaarin, ja kolme koiniksia ohria yhden denaarin! Mutta älä turmele öljyä äläkä viiniä.' Ja kun Karitsa avasi neljännen sinetin, kuulin minä neljännen olennon äänen sanovan: 'Tule ja katso!' Ja minä näin, ja katso: hallava hevonen; ja sen selässä istuvan nimi oli Kuolema, ja Tuonela seurasi hänen mukanaan, ja hänen valtaansa annettiin neljäs osa maata, annettiin valta tappaa miekalla ja nälällä ja rutolla ja maan petojen kautta." Katsokaa, kuinka tuo Juudas-henki tuli takaisin ratsastajana valkoisella hevosella. Se oli valkoinen. Niin

lähellä todellista, aivan niin kuin Juudas oli niin lähellä Jeesusta. Hänelle annettiin kruunu (valkoisen hevosen ratsastajalle). Kuinka? Tuo henki oli nyt Nikolaiittain järjestelmän johtajassa ja hän oli kolmikruunuinen paavi, joka istui kuin Jumala temppelissään, kutsuen itseään Kristuksen sijaiseksi. Jos Kristuksen sijainen tarkoittaa "Kristuksen sijaan" tai "tilalla" tai "Jumalan puolesta", silloin paavi kutsui itseään Pyhäksi Hengeksi, tai syrjäytti Pyhän Hengen, toimien Hänen puolestaan. Se oli tuo Juudas-henki hänessä tehden sen. Huomatkaa, kuinka hän voitti — mennen eteenpäin voittaen ja voittaakseen. Kristus ei tehnyt sitä. Ainoat, jotka tulivat Hänen luokseen, olivat jo Isän ennalta määräämät. Ja niin edelleen, ja edelleen tuo henki meni eteenpäin, ja eräänä päivänä se tulee todella ruumiillistumaan miehessä, joka johtaa kirkkojen maailmanneuvostoa, aivan niin kuin me olemme sanoneet. Ja kultansa avulla (muistakaa, että Juudas piti rahapussia) hän tulee hallitsemaan koko maailmaa, ja tuo antikristillinen järjestelmä tulee omistamaan kaiken ja yrittää hallita kaikkia. Mutta Jeesus tulee takaisin ja tuhoaa heidät kaikki tulonsa kirkkaudella. Ja heidän loppunsa tulee olemaan tulinen järvi.

Mutta entä sitten todellinen siemen? Se tulee tapahtumaan aivan niin kuin me olemme sanoneet. Jumalan kansa valmistetaan Totuuden Sanalla, joka tulee tämän ajanjakson sanansaattajalta. Jumalan kansassa tulee olemaan helluntain täyteys, sillä Henki tulee viemään ihmiset tarkalleen takaisin siihen, missä he olivat alussa. Se on "Näin sanoo Herra."

Se on "Näin sanoo Herra", sillä se on, mitä Joel 2:23-26 sanoo: "Ja te, Siionin lapset, iloitkaa ja riemuitkaa Herrassa, teidän Jumalassanne, sillä hän antaa teille syyssateen, vanhurskauden mukaan, vuodattaa teille sateen, varhaissateen ja myöhäissateen, niin kuin entisaikaan. Ja puimatantereet tulevat jyviä täyteen, ja kuurna-altaat pursuvat viiniä ja öljyä. Ja minä korvaan teille ne vuodentulot, jotka heinäsiirkka, syöjäsiirkka, tuhosiirkka ja kalvajasirkka söivät, minun suuri sotajoukkoni, jonka minä lähetin teitä vastaan. Ja te syötte kylläلتi ja tulette ravituiksi ja kiitätte Herran, teidän Jumalanne, nimeä, hänen, joka

on tehnyt ihmeitä teitä kohtaan. Eikä minun kansani joudu häpeään, iankaikkisesti.” Nyt siinä sanotaan, että Jumala tulee “asettamaan ennalleen”. Luterilainen ajanjakso ei asettanut seurakuntaa ennalleen; se aloitti uskonpuhdistuksen. Wesley'n ajanjakso ei asettanut ennalleen. Helluntailaisten ajanjakso ei asettanut ennalleen. *Mutta Jumalan täytyy asettaa ennalleen, sillä Hän ei voi kieltää Sanaansa.* Tämä ei ole seurakunnan ylösnousemus; se on “Ennalleen asettaminen”. Jumala vie seurakunnan suoraan takaisin alkuajan helluntaihin. Nyt huomatkaa, että jakeessa 25 kerrotaan, miksi me tarvitsemme ennalleen asettamista. Heinäsirkka, syöjäsiirkka, tuhosirkka ja kalvajasirkka ovat syöneet kaiken muun paitsi juuren ja pienen osan vartta. Nyt meille kerrotaan, että kaikki nämä hyönteiset ovat yksi ja sama eri vaiheessa. Aivan oikein. Ne ovat antikristillinen henki julkituotuna organisaatioissa, kirkkokunnassa ja väärässä opissa läpi ajanjaksojen. Ja tuo pieni juuri parka ja varsi tullaan asettamaan ennalleen. Jumala ei aio istuttaa uutta seurakuntaa, vaan aikoo tuoda alkuperäisen istutuksensa takaisin alkuperäiseen siemeneen. Hän on tekevä sen niin kuin jakeessa 23 sanotaan, opetuksen kautta, tai “varhaissateen” kautta. Seuraavaksi tulee elonkorjuun sade tai ylöstempaava usko.

Täten juuri tässä hetkessä me olemme täydessä Matt. 24:24 toteutumisessa “niin että, jos se olisi mahdollista, he eksyttäisivät valitutkin.” Ja kuka on se, joka on koettava eksyttää valitutkin? Sehän on antikristuksen henki tämän lopunajan “väärissä voidelluissa”. Nämä väärät ovat jo tulleet “Jeesuksen nimessä” väittäen, että he ovat olleet Jumalan voideltuja lopun aikaa varten. He ovat väärä Messiaita (voideltuja.) He väittävät olevansa profeettoja. Mutta ovatko he *yhtä Sanan kanssa?* Ei koskaan. He ovat lisänneet siihen tai ottaneet siitä pois. Kukaan ei kiellä sitä, etteikö Jumalan Henki julkituoden itsensä lahjoissa, olisi heidän päällään. Mutta kuten Bileam, heillä kaikilla on ohjelmansa, he vetoavat saadakseen rahaa, käyttävät lahjoja, mutta kieltävät Sanan tai ohittavat sen pelosta, että oppikiista saattaisi pienentää heidän mahdollisuuksiaan

suurempaan hyötyyn. Silti he julistavat pelastusta ja vapautusta Jumalan voiman kautta, aivan kuin Juudas, Kristuksen antaman palvelustehtävän kanssa. Mutta koska he ovat väärää siementä, heissä vaikuttaa väärä henki. Uskonnollisiako? Oi voi! He jättivät varjoon valitut ponnistuksissa ja innossa, mutta se on laodikealaista, ei Kristuksesta, sillä se etsii suuria kansanjoukkoja, suuria ohjelmia ja hämmästyttäviä merkkejä heidän keskeltään. He julistavat Kristuksen toista tulemistä, mutta kieltävät profeetta-sanansaattajan saapumisen, vaikka voimassa ja merkeissä ja todellisessa ilmestyksessä saattaa hän varjoon heidät kaikki. Oi kyllä, tämä väärä henki, joka lopun aikana on niin lähellä todellista, voidaan erottaa vain sen Sanasta poikkeamisen kautta, ja joka kerta, kun se saadaan kiinni siitä, että se on anti-Sana, se palaa tuohon yhteen perusteluun, jonka me jo olemme osoittaneet vääräksi: "Me saamme tuloksia, eikö vain? Meidän täytyy olla Jumalasta."

Nyt ennen kuin me lopetamme, haluan esittää tämän ajatuksen. Kaiken aikaa me olemme puhuneet Vehnän Siemenestä, joka on haudattu, joka sitten pistää esiin kaksi orasta, sitten tähkäpään, sitten todellisen tähkän. Tämä saattaa saada jotkut ihmettelemään, sanommeko me, että luterilaisilla ei ollut Pyhää Henkeä, vain koska he opettivat pääasiassa vanhurskauttamista. Se saattaisi saada jonkun ihmettelemään metodisteja, jne., Ei varmasti, me emme sano sitä. Me emme puhu yksilöistä tai ihmisistä, vaan AJANJAKSOSTA. Lutherilla oli Jumalan Henki, mutta hänen aikansa ei ollut täyden ennalleen asettamisen ajanjakso toisen vuodatuksen kautta niin kuin alussa. Samoin oli Wesleyyn kanssa, Boothin, Knoxin, Whitefieldin, Brainardin, Jonathan Edwardsin, Müllerin kanssa, jne. Varmasti he olivat täynnä Pyhää Henkeä. Kyllä, he epäilemättä olivat. Mutta ajanjakso, jossa kukin heistä eli, ei ollut ennalleen asettamisen ajanjakso, eikä mikään muukaan ajanjakso, lukuun ottamatta tätä viimeistä ajanjaksoa, ja tämä on täydellisen pimentymisen ajanjakso luopumuksessa. Tämä on luopumisen ajanjakso, ja tämä on ennalleen asettamisen ajanjakso, se on päättyneen kiertokulun ajanjakso. Tämän kanssa, se kaikki on ohitse.

Joten me päätämme Seitsemän Seurakuntajaksoa, sanoen ainoastaan sen, mitä Henki sanoi jokaiselle ajanjaksolle, "Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo."

Minä vilpittömästi uskon, että Jumalan Henki on puhunut meille, ei ainoastaan opettaen meille ajanjaksojen totuudet, mutta Hän on uskollisesti käsitellyt sydämiä, että ne kääntyisivät Hänen puoleensa. Se on syy kaikelle saarnaamiselle ja opettamiselle, sillä Sanan saarnaamisessa ja opettamisessa lampaat kuulevat Jumalan äänen ja seuraavat Häntä.

Hetkeäkään minä en tuo sanomaa ihmisille, että he seuraisivat minua, tai liittyisivät minun seurakuntaani, tai aloittaakseni jonkun yhteisön ja organisaation. Minä en ole koskaan tehnyt sitä enkä tule tekemään sitä nytkään. Minulla ei ole mitään mielenkiintoa sellaisiin asioihin, mutta minä olen kiinnostunut Jumalan asioista ja ihmisistä, ja jos minä voin saada aikaan edes yhden asian, minä tulen olemaan tyytyväinen. Tuo yksi asia on nähdä todellisen hengellisen yhteyden muodostuvan Jumalan ja ihmisten välille, missä ihmiset tulevat uusiksi luomuksiksi Kristuksessa, täytetyiksi Hänen Hengellään ja elävät Hänen Sanansa mukaan. Minä haluan kutsua, pyytää ja varoittaa kaikkia, että he kuuntelisivat Hänen ääntään tänä aikana, ja antaisivat elämänsä täydellisesti Hänelle, niin kuin minä luotan sydämessäni, että olen antanut kaikkeni Hänelle. Jumala siunatkoon teitä, ja ilahduttakoon Hänen tulemuksensa teidän sydäntänne.

SANANSAATTAJA

Epäilen suuresti, onko mikään ajanjakso todella tuntenut sanansaattajaa, jonka Jumala sille lähetti, lukuunottamatta ensimmäistä ajanjaksoa, jossa Paavali oli sanansaattaja. Eivätkä monet edes tuona aikana tunnistaneet häntä siksi, mikä hän oli.

Tämä ajanjakso, jossa me elämme, tulee olemaan hyvin lyhyt. Tapahtumat tulevat etenemään hyvin nopeasti. Siksi sanansaattajan tälle Laodikean seurakuntajaksoille täytyy olla täällä jo nyt, vaikka me emme ehkä tunne häntä vielä. Mutta varmuudella täytyy tulla aika, jolloin hän tulee tunnetuksi. Voin nyt osoittaa tämän, koska meillä on raamatunpaikka, joka kuvaa hänen palvelustehtävänsä.

Ennenkaikkea tämä sanansaattaja tulee olemaan profeetta. Hänellä tulee olemaan profeetan tehtävä. Hänellä on oleva profeetallinen palvelustehtävä. Se tulee olemaan kiinteästi perustettu Sanalle, sillä kun hän profetoi tai kun hänellä on näky, se on oleva aina "Sanan mukainen" ja se tulee AINA tapahtumaan. Hän tulee vahvistetuksi profeettana tarkkuutensa tähden. Todiste siitä, että hän on profeetta, löytyy Ilmestyskirjan 10. luvun 7. jakeesta: "...vaan että niinä päivinä, jolloin seitsemännen sanansaattajan ääni kuuluu hänen puhaltaessaan pasunaan, Jumalan salaisuus käy täytäntöön sen hyvän sanoman mukaan, jonka hän on ilmoittanut palvelijoilleen profeetoille." No niin, tämä henkilö, jota Kuningas Jaakon käänös tässä jakeessa kutsuu "enkeliäsi", Ei ole taivaallinen olento. Kuudes pasunaan puhaltava enkeli, joka on taivaallinen olento, on Ilmestyskirjan 9. luvun jakeessa 13 ja seitsemäs on Ilmestyskirjan 11. luvun 15. jakeessa. Tämä Ilmestyskirjan 10. luvun 7. jakeessa on seitsemännen seurakuntajakson sanansaattaja, ja hän on mies, ja hänen tulee tuoda sanoma Jumalalta, ja hänen sanomansa ja palvelustehtävänsä tulee saattamaan päätökseen Jumalan salaisuuden, niin kuin on ilmoitettu Hänen palvelijoilleen, profeetoille. Jumala tulee kohtelemaan tätä viimeistä sanansaattajaa profeettana, SILLÄ HÄN ON PROFEETTA.

Paavali oli sitä ensimmäisessä seurakuntajaksossa ja tällä viimeiselläkin seurakuntajaksolla on profeetta. Aamos 3:6-7: "Puhalletaanko pasunaan kaupungissa, niin ettei kansa peljästy? Tahi tapahtuuko kaupungissa onnettomuutta, jota ei Herra ole tuottanut? Sillä ei Herra, Herra, tee mitään ilmoittamatta salaisuuttaan palvelijoihinsa profeetoille."

Tässä lopunajan aikakaudessa nuo Jeesuksen seitsemän ukkosenjylinää tulivat julki. Ilmestyskirjan 10:3-4: "Ja Hän huusi suurella äänellä, niinkuin leijona ärjyy; ja kun Hän huusi, antoivat ne seitsemän ukkosenjylinää ääntensä puhua. Ja kun ne seitsemän ukkosenjylinää olivat puhuneet, yritin minä kirjoittaa, mutta minä kuulin äänen taivaasta sanovan: 'Pane sinetin taakse, mitä ne seitsemän ukkosenjylinää puhuivat, äläkä sitä kirjoita.'" Mitä oli noissa seitsemässä ukkosenjylinässä, sitä ei kukaan tiedä. Mutta meidän tarvitsee tietää se. Ja tarvitaan profeetta, joka saa tuon ilmestyksen, sillä Jumalalla ei ole muuta tapaa tuoda esiin raamatulliset ilmestyksensä kuin profeetan kautta. Sana tuli aina profeetan kautta ja se on aina tuleva niin. Jopa satunnaisella Kirjoitusten tutkimisella käy selväksi, että tämä on Jumalan laki. Muuttumaton Jumala muuttumattomine teineen poikkeuksetta lähetti profeetan joka ajanjaksossa, jossa ihmiset olivat poikenneet jumalallisesta järjestyksestä. Molempien, sekä teologien että kansan, ollessa poikenneena Sanasta, Jumala lähetti aina palvelijansa näiden ihmisten tykö, (mutta erillään teologeista) korjatakseen valheellisen opetuksen ja johtaakseen ihmiset takaisin Jumalan luo.

Niinpä me näemme seitsemännen ajanjakson sanansaattajan tulevan, ja hän on profeetta.

Me emme näe tämän sanansaattajan tuloa ainoastaan täällä Ilmestyskirja 10:7, vaan me huomaamme, että Sana puhuu Eliaan tulosta ennen Jeesuksen takaisin tuloa. Matteus 17:10: "Ja Hänen opetuslapsensa kysyivät Häneltä sanoen: 'Miksi sitten kirjanoppineet sanovat, että Eliaan pitää tulla ensin?' Jeesus vastasi ja sanoi: 'Elias tosin tulee ja asettaa kaikki kohdalleen.'" Ennen Herramme tuloa Eliaan täytyy tulla takaisin ennalleenasettamistyöhön seurakunnassa. Tämä on se, mitä Malakia 4:5 sanoo: "Katso, minä lähetän teille profeetta Eliaan, ennenkuin tulee Herran päivä, se suuri ja peljättävä. Ja hän on kääntävä

jälleen isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet heidän isiensä puoleen, etten minä tulisi ja löisi maata, vihkisi sitä tuhon omaksi.” Varmastikaan ei ole epäilystä sen suhteen, että Eliaan täytyy tulla takaisin ennen Jeesuksen tuloa. Hänellä on erityinen työ täytettävänä. Tämä tehtävä on se osa Malakian 4 luvun 6. jakeesta, joka sanoo: “Ja hän on kääntävä lasten sydämet heidän isiensä puoleen.” Syy siihen, että tiedämme tämän olevan hänen erityinen tehtävänsä tuona aikana on siinä, että hän on jo täyttänyt sen osan, joka sanoo: “Ja hän on kääntävä jälleen isien sydämet lasten puoleen,” silloin kun Elian palvelustehtävä oli täällä Johannes Kastajassa. Luukas 1:17: “Ja hän käy Hänen edellään Eliaan hengessä ja voimassa, kääntääksensä isien sydämet lasten puoleen ja tottelemattomat vanhurskasten mielenlaatuun, näin Herralle toimittaaksensa valmistetun kansan.” Johanneksen palvelustehtävässä “isien sydämet tulivat käännettyiksi lasten puoleen.” Me tiedämme sen, koska Jeesus sanoi niin. Mutta ei sanota, että lasten sydämet tulivat käännettyiksi isien puoleen. Tämä on vielä tapahtumatta. Viimeisten päivien lasten sydämet tullaan kääntämään takaisin Helluntain isien puoleen. Johannes valmisti isät Jeesusta varten, jotta Hän voisi toivottaa heidät lapsina tervetulleiksi lammastarhaan. Nyt tämä profeetta, jonka ylle Elian Henki lankeaa, tulee valmistamaan lapset toivottamaan Jeesuksen tervetulleeksi takaisin.

Jeesus kutsui Johannes Kastajaa Eliaksi. Matteus 17:12: “Mutta minä sanon teille, että Elias on jo tullut. Mutta he eivät tunteneet häntä, vaan tekivät hänelle, mitä tahtoivat.” Syy siihen, että Hän kutsui Johannesta Eliaksi oli se, että sama Henki, joka oli Elian yllä, oli tullut takaisin Johanneksen ylle, aivan kuten tuo Henki oli tullut Elisan ylle kuningas Ahabin hallituskauden jälkeen. Nyt jälleen kerran tuo Henki on tuleva takaisin toisen miehen ylle juuri ennen kuin Jeesus tulee. Hän tulee olemaan profeetta. Jumala tulee vahvistamaan hänet sellaiseksi. Koska Jeesus itse lihan ruumiissa ei tule olemaan täällä vahvistamassa häntä (kuten Hän teki Johanneksen suhteen), sen tulee tekemään Pyhä Henki, niin että tämän profeetan palvelustehtävä tulee

olemaan suurella ja ihmeellisellä tavalla osoitettu. Profeettana, jokainen ilmestys tulee olemaan vahvistettu, sillä jokainen ilmestys tulee toteutumaan. Ihmeellisiä voimatekoja tulee tapahtumaan hänen käskystänsä uskossa. Sitten hän tulee tuomaan esiin sen sanoman, jonka Jumala on hänelle antanut Sanassa kääntääkseen ihmiset takaisin totuuteen ja Jumalan todelliseen voimaan. Jotkut tulevat kuuntelemaan, mutta enemmistö tekee niin kuin aina ja hylkää hänet.

Koska tämä profeetta-sanansaattaja Ilmestyskirjan 10. luvun 7. jakeessa tulee olemaan sama kuin Malakia 4:5-6, tulee hän luonnollisesti olemaan kuin Elia ja Johannes Kastaja. Molemmat miehet oli pantu syrjään oman aikansa hyväksytyistä uskonnollisista kouluista. Molemmat olivat erämaan miehiä. Molemmat toimivat vain silloin, kun heillä oli "Näin sanoo Herra" suoraan Jumalalta ilmestyksen kautta. He iskivät aikansa uskonnollisia kaavoja ja johtajia vastaan. Mutta he eivät tehneet ainoastaan sitä, vaan he iskivät kaikkia niitä vastaan, jotka olivat turmeltuneita tai turmelivat toisia. Ja huomatkkaa, että molemmat profetoivat paljon moraalittomia naisia ja heidän tapojaan vastaan. Elia kohotti äänensä lisebeliä vastaan ja Johannes nuhteli ankarasti Herodiasta, Filippuksen vaimoa.

Vaikka hän ei tulekaan olemaan suosittu, hän on oleva Jumalan vahvistama. Kuten Jeesus vahvisti Johanneksen ja Pyhä Henki vahvisti Jeesuksen, voimme hyvin odottaa, että ensinnäkin Pyhä Henki vahvistaa tämän miehen tekemällä hänen elämässään voimatekoja, jotka ovat vastaansanomattomia ja joita ei tavata muualla, ja Jeesus itse palatessaan vahvistaa hänet, aivan kuten Hän vahvisti Johanneksenkin. Johannes todisti, että Jeesus oli tulossa - samoin tulee tämäkin mies, kuten Johannes, todistamaan, että Jeesus on tulossa. Ja juuri Kristuksen paluu tulee osoittamaan, että tämä mies todella oli Hänen toisen tulemuksensa edelläkävijä. Tämä on lopullinen todiste siitä, että tämä todellakin on Malakia 4:n profeetta, sillä Jeesuksen itsensä ilmestyminen tulee olemaan pakanain aikakauden loppu. Silloin on oleva liian myöhäistä niille, jotka ovat hyljänneet hänet.

Selventääksemme vielä enemmän esitystämme tästä viimeisen ajan profeetasta, pankkaamme erityisesti

merkille, että Matteuksen 11. luvun 12. jakeen profeetta oli Johannes Kastaja, josta oli edeltä kerrottu Malakian 3. luvun 1. jakeessa: "Katso, Minä lähetän sanansaattajani, ja hän on valmistava tien Minun eteeni. Ja äkisti on tuleva temppeleinsä Herra, jota te etsitte, ja liiton enkeli, jota te halajatte. Katso, hän tulee, sanoo Herra Sebaot." Matteus 11:1-12: "Ja kun Jeesus oli antanut kahdelletoista opetuslapselleen kaikki nämä käskyt, niin Hän lähti sieltä opettamaan ja saarnaamaan heidän kaupunkeihinsa. Mutta kun Johannes vankilassa ollessaan kuuli Kristuksen teot, lähetti hän opetuslapsiansa sanomaan Hänelle: 'Oletko Sinä se tuleva, vai pitääkö meidän toista odottaman.' Niin Jeesus vastasi ja sanoi heille: 'Menkää ja kertokaa Johannekselle, mitä kuulette ja näette: sokeat saavat näkönsä, ja rammot kävelevät, pitaaliset puhdistuvat, ja kuurot kuulevat, ja kuolleet herätetään, ja köyhille julistetaan evankeliumia. Ja autuas se, joka ei loukkaannu Minuun.' Kun he olivat menneet, rupesi Jeesus puhumaan kansalle Johanneksesta: 'Mitä te lähditte erämaahan katselemaan? Ruokoako, jota tuuli huojuttaa? Vai mitä lähditte katsomaan? Ihmistäkö, hienoihin vaatteisiin puettua? Katso, hienopukuiset ovat kuningasten kartanoissa. Vai mitä te lähditte? Profeettaako katsomaan? Totisesti, minä sanon teille: hän on enemmän kuin profeetta. Tämä on se, josta on kirjoitettu: 'Katso, minä lähetän enkelini sinun edelläsi, ja hän on valmistava tiesi sinun eteesi'. Totisesti minä sanon teille: ei ole vaimoista syntyneitten joukosta noussut suurempaa kuin Johannes Kastaja; mutta vähäisin taivasten valtakunnassa on suurempi kuin hän'." Tämä on jo tapahtunut. Se on tapahtunut. Se on ohitse. Mutta huomatkaa nyt Malakia 4:1-6: "Sillä katso: se päivä on tuleva, joka palaa kuin pätsi. Ja kaikki julkeat ja kaikki, jotka tekevät sitä, mikä jumalatonta on, ovat oljenkorsia; ja heidät polttaa se päivä, joka tuleva on, sanoo Herra Sebaot, niin ettei se jätä heistä juurta eikä oksaa. Mutta teille, jotka minun nimeäni pelkätte, on koittava vanhurskauden aurinko ja parantuminen sen siipien alla, ja te käytte ulos ja hypitte kuin syöttövasikat ja tallaatte jumalattomat; sillä he tulevat tomuksi teidän jalkapohjienne alle sinä päivänä, jonka minä teen, sanoo Herra Sebaot. Muistakaa minun

palvelijani Mooseksen laki, jonka minä Hoorebilla hänelle säädin koko Israelia varten käskyiksi ja oikeuksiksi. Katso, minä lähetän teille profeetta Elian, ennenkuin tulee Herran päivä, se suuri ja peljättävä. Ja hän on kääntävä jälleen isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet heidän isiensä puoleen, etten minä tulisi ja löisi maata, vihkisi sitä tuhon omaksi.” Katsokaa, välittömästi TÄMÄN Elian tulon jälkeen maa tullaan puhdistamaan tulella ja jumalattomat poltetaan tuhkaksi. Tietenkään tämä El tapahtunut Johannes Kastajan aikana (joka oli oman ajanjaksonsa Elia). Jumalan Henki, joka profetoi Malakian 3. luvun 1. jakeen sanansaattajan (Johanneksen) tulosta, toisti ainoastaan aikaisempaa profeetallista lausuntoaan Jesajan 40. luvun 3. jakeesta, joka oli annettu vähintään 3 vuosisataa aikaisemmin: “Huutavan ääni kuuluu: ‘Valmistakaa Herralle tie erämaahan, tehkää aroille tasaiset polut meidän Jumalallemme’.” Nyt Johannes Pyhän Hengen kautta täytti sekä Jesajan että Malakian ennustukset Matteuksen 3. luvun 3. jakeessa: “Sillä hän on se, josta profeetta Esaias puhuu sanoen: ‘Huutavan ääni kuuluu erämaassa: Valmistakaa Herralle tie, tehkää polut hänelle tasaisiksi’.” Niinpä me voimme hyvin nähdä näistä Sanan kohdista, että profeetta Malakia 3:ssa, joka oli Johannes Kastaja, El ollut Malakia 4:n profeetta, vaikka todellakin *sekä Johannes Kastajan että tämän viimeisen päivän profeetan yllä on sama Henki, joka oli Elia yllä.*

Nyt tämä Malakia 4:n ja Ilmestyskirja 10. luvun 7. jakeen sanansaattaja tulee tekemään kaksi asiaa. Ensinnäkin: Malakia 4:n mukaan hän tulee kääntämään lasten sydämet isien puoleen. Toiseksi: Hän tulee paljastamaan Ilmestyskirjan 10. luvun seitsemän ukkosenjylinän salaisuudet, jotka ovat ne ilmestykset, jotka sisältyvät seitsemään sinettiin. Nämä jumalallisesti paljastetut salatut totuudet tulevat kirjaimellisesti kääntämään lasten sydämet Helluntain isien puoleen. Täsmälleen näin on.

Tarkastelkaapa myöskin tätä. Tämä profeetta-sanansaattaja tulee olemaan luonteeltaan ja tavoiltaan kuten Elia ja Johannes Kastaja. Tämän sanansaattajan päivänä ihmiset tulevat olemaan samanlaisia kuin he olivat Ahabin ja Johannes Kastajan päivinä. Ja koska “VAIN LASTEN” sydämet käännetään, vain lapset

tulevat kuuntelemaan. Ahabin päivinä löytyi ainoastaan seitsemän tuhatta israelilaista, jotka olivat todellista siementä. Johannes Kastajan päivinä oli myös vain harvoja. Suuret kansanjoukot molempina aikoina elivät epäjumalanpalveluksen haureudessa.

Haluan vielä tehdä yhden vertailun Laodikean profeetta-sanansaattajan ja Johanneksen, Jeesuksen ensimmäistä tulemusta edeltäneen profeetta-sanansaattajan välillä. Johanneksen aikana ihmiset erehtyivät pitämään häntä Messiaana. Johannes 1:19-20: "Ja tämä on Johanneksen todistus, kun juutalaiset lähettivät hänen luoksensa Jerusalemissa pappeja ja leeviläisiä kysymään häneltä: 'Kuka sinä olet?' Ja hän tunnusti eikä kieltänyt; ja hän tunnusti: 'Minä en ole Kristus'." Nyt tällä viimeisen päivän profeetta-sanansaattajalla tulee olemaan sellainen voima Herran edessä, että tulee olemaan niitä, jotka erehtyvät pitämään häntä Herrana Jeesuksena. (Maailmassa tulee lopunaikana olemaan henki, joka johtaa joitakin harhaan ja saa heidät uskomaan tämän. Matteus 24:23-26: "Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että eksyttävät, jos mahdollista, valitutkin. Katso, minä olen sen teille edeltä sanonut. Sentähden, jos teille sanotaan: 'Katso, hän on erämaassa', niin älkää menkö sinne, tahi: 'Katso, hän on kammiossa', niin älkää uskoko.") Mutta älkää te uskoko sitä. Hän ei ole Jeesus Kristus. Hän ei ole Jumalan Poika. HÄN ON YKSI VELJISTÄ, PROFEETTA, SANANSAATTAJA, JUMALAN PALVELIJA. Hän ei tarvitse suurempaa kunniaa kuin sen, minkä Johannes vastaanotti, kun hän oli huutavan äänenä: "Minä en ole Se, MUTTA HÄN TULEE MINUN JÄLKEENI."

Ennen kuin lopetamme tämän osan Laodikean seurakuntajakson sanansaattajasta, täytyy meidän vakavasti tarkastella näitä kahta ajatusta. Ensiksikin, tällä ajalla tulee olemaan YKSI profeetta-sanansaattaja. Ilmestyskirja 10:7 sanoo: "...hänen (yksikkö) puhaltaessaan pasunaan." Koskaan ei ole ollut aikaa, jolloin Jumala olisi antanut kansalleen kaksi pääprofeettaa samanaikaisesti. Hän antoi Eenokin (yksin); Hän antoi Nooan (yksin); Hän antoi Mooseksen, (hänellä yksin oli Sana, vaikka toisetkin profetoivat); Johannes Kastaja tuli YKSIN. Nyt tässä

lopunajassa tulee olemaan PROFEETTA (ei naisprofeetta – vaikka tässä ajassa onkin enemmän naisia kuin miehiä, jotka väittävät tuovansa julki Jumalan ilmestyksen), ja horjumaton Sana sanoo, että *hän* (profeetta) tulee paljastamaan salaisuudet lopunajan ihmisille ja kääntämään lasten sydämet isien puoleen. On niitä, jotka sanovat, että Jumalan kansa tulee kerääntymään yhteen *kollektiivisen ilmestyksen* kautta. Minä vastustan tätä lausuntoa. Se on pelkkä epäpätevä olettaus Ilmestyskirja 10:7 valossa. En nyt kiellä sitä, että ihmiset tulevat profetoimaan tässä ajanjaksossa, ja että heidän palvelustehtävänsä voivat olla ja ovat oikeita. En kiellä sitä, että tulee esiintymään profeettoja, niin kuin Paavalinkin päivinä oli “Agabus, profeetta, joka profetoi tulevasta nälänhädästä.” Olen samaa mieltä siitä, että niin on. MUTTA MINÄ KIELLÄN SANAN HORJUMATTOMAN TODISTUKSEN NOJALLA, ETTÄ ON USEAMPI KUIN YKSI PÄÄPROFEETTA-SANANSAATTAJA, JOKA PALJASTAA SANAN SISÄLTÄMÄT SALAISUUDET, JA JONKA PALVELUSTEHTÄVÄ ON KÄÄNTÄÄ LASTEN SYDÄMET ISIEN PUOLEEN. “Näin sanoo Herra” kestää pystyssä Hänen erehtymättömän Sanansa kautta; se tulee kestämaan ja se tullaan vahvistamaan. On olemassa yksi profeetta-sanansaattaja tälle ajalle. Pelkästään inhimillisen käytöksen perustalta jokainen tietää, että missä on monia ihmisiä, siellä mielipiteet jakaantuvat kaikkien kannattaman pääopin pienemmissä yksityiskohdissa. Kenellä silloin tulee olemaan se erehtymättömyyden voima, joka tullaan asettamaan ennalleen tämän viimeisen seurakuntajakson aikana, sillä tämä viimeinen ajanjakso on menevä takaisin julkituomaan Puhtaan Sana-Morsiamen? Tämä tarkoittaa sitä, että meillä tulee jälleen kerran olemaan Sana sellaisena, kuin se oli täydellisesti annettu ja täydellisesti ymmärretty Paavalin päivinä. Kerron teille, kenellä se tulee olemaan. Se tulee olemaan profeetalla, joka on yhtä perinpohjaisesti vahvistettu, tai jopa perusteellisemminkin vahvistettu, kuin mitä mikään profeetta on ollut Eenokista tähän päivään asti, koska tällä miehellä pakostakin on oltava huippukiven profeetallinen palvelustehtävä, ja Jumala on tuova hänet julki. Hänen ei tarvitse puhua omasta puolestaan; Jumala tulee puhumaan hänen puolestaan merkin äänen kautta. Amen.

Toinen ajatus, joka meidän täytyy painaa sydämiimme, on se, että nämä seitsemän seurakuntajaksoa alkoivat yhtä hyvin antikristillisen hengen kuin Pyhän Hengenkin saattamina, Joka olkoon siunattu iankaikkisesti. 1. Johannes 4:1: "Rakkaani, älkää jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta, sillä monta väärää *profeettaa* on lähtenyt maailmaan." Huomasitteko sen? Antikristuksen henki on samaistunut väärien profeettojen kanssa. Seurakuntajaksot alkoivat väärien profeettojen kanssa, ja ne tulevat päättymään väärien profeettojen kanssa. Nyt tietysti tulee olemaan **TODELLINEN VÄÄRÄ PROFEETTA** siinä täydessä merkityksessä, missä tuo mies mainitaan Ilmestyskirjassa. Mutta nyt ennen hänen paljastumistaan tulee ilmestymään monia vääriä profeettoja. Matteus 24:23-26: "Jos silloin joku sanoo teille: 'Katso, täällä on Kristus', tahi: 'Tuolla', niin älkää uskoko. Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että eksyttävät, jos mahdollista, valitutkin. Katso, minä olen sen teille edeltä sanonut. Sentähden, jos teille sanotaan: 'Katso, hän on erämaassa', niin älkää menkö sinne, tahi: 'Katso, hän on kammiossa', niin älkää uskoko." Nämä väärät profeetat on merkitty tunnusmerkillä meitä varten monissa muissa raamatunkohdissa, kuten seuraavissakin. 2. Pietarin kirje 2:1-2: "Mutta myös valheprofeettoja oli kansan seassa, niin kuin teidänkin keskuudessanne on oleva valheenopettajia, jotka salaa kuljettavat sisään turmiollisia harhaoppeja, kieltävätpä Herrankin, joka on heidät ostanut, ja tuottavat itselleen äkillisen perikadon. Ja moni on seuraava heidän irstauksiaan, ja heidän tähtensä totuuden tie tulee häväistyksi." 2. Timoteus 4:3-4: "Sillä aika tulee, jolloin he eivät kärsi tervettä oppia, vaan omien himojensa mukaan korvasyyhyynsä haalivat itselleen opettajia ja kääntävät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät taruihin." 1. Timoteus 4:1: "Mutta Henki sanoo selvästi, että tulevina aikoina moniaat luopuvat uskosta ja noudattavat villitseviä henkiä ja riivaajien oppeja." Jokaisessa tapauksessa te huomaatte, että väärä profeetta on sellainen, joka on Sanan ulkopuolella. Aivan kuten osoitimme teille, että "antikristus" merkitsee "anti-Sanaa," siten nämäkin

väärät profeetat tulevat vääristellen Sanaa, antaen sille merkityksen, joka soveltuu heidän omiin saatanallisiin päämääriinsä. Oletteko koskaan huomanneet, kuinka ihmiset, jotka johtavat toisia harhaan, sitovat heidät tiukasti itseensä pelon avulla? He sanovat, että jos ihmiset eivät tee, mitä he sanovat, tai jos he jättävät heidät, siitä seuraa tuho. He ovat vääriä profeettoja, sillä oikea profeetta johtaa aina Sanaan ja sitoo ihmiset Jeesukseen Kristukseen, eikä hän käske ihmisiä pelkäämään itseään tai sitä, mitä hän sanoo, vaan pelkäämään sitä, mitä Sana sanoo. Huomatkaa, kuinka nämä ihmiset Juudaksen tavoin ovat liikkeellä rahan tähden. He saavat teidät myymään kaiken, mitä teillä on ja antamaan sen heille ja heidän ohjelmilleen. He kuluttavat enemmän aikaa uhreihin kuin Sanaan. Nuo, jotka yrittävät käyttää lahjoja, käyttävät hyödykseen lahjaa, jossa on jotakin hieman väärää, ja sitten he pyytävät rahaa, ja laiminlyövät Sanan ja sanovat sen olevan Jumalasta. Ja ihmiset tulevat menemään heidän luokseen, sietävät heitä, ja kannattavat heitä, uskovat heitä, tietämättä, että se on kuoleman tie. Kyllä, maa on täynnä lihallisia jäljittelijöitä. Lopunaikana he koettavat matkia tuota profeetta-sanansaattajaa. Skeuaan seitsemän poikaa koettivat matkia Paavalia. Simon-noita koetti matkia Pietaria. Heidän jäljittelynsä tulee olemaan lihallista. He eivät kykene saamaan aikaan sitä, mitä todellinen profeetta saa aikaan. Kun hän sanoo, että herätys on ohi, he kulkevat ympäri väittäen omaavansa suuren ilmestyksen siitä, että se, mitä ihmisillä on, on täysin oikein, ja että Jumala on tekevä suurempia ja ihmeellisempiä tekoja kansan keskuudessa. Ja ihmiset lankeavat siihen. Nämä samaiset väärät profeetat tulevat väittämään, että viimeisen ajan sanansaattaja ei ole teologi, ja siksi häntä ei tulisi kuunnella. He eivät kykene saamaan aikaan sitä, mitä sanansaattaja tekee; Jumala ei vahvista heitä, niin kuin Hän vahvistaa tuon viimeisen ajan profeetan, mutta suurilla, mahtipontisilla sanoillaan ja maailmanlaajuisen maineensa painolla he varoittavat ihmisiä kuuntelemasta tuota miestä (sanansaattajaa) ja he sanovat, että hän opettaa väärin. He seuraavat uskollisesti isäään, fariseuksia, jotka olivat perkeleestä, sillä he väittivät, että sekä Johannes että Jeesus opettivat väärin.

Miksi nyt sitten nämä väärät profeetat nousevat oikeaa profeetta vastaan ja horjuttavat uskoa hänen opetukseensa? Koska he tekevät niin kuin esivanhempansakin, jotka Ahabin päivinä vastustivat Miikaa. Silloin heitä oli neljäsataa *ja he kaikki olivat yksimielisiä; ja puhumalla kaikki samalla tavalla, he harhauttivat kansan.* Mutta YKSI profeetta–vain yksi–oli oikeassa ja kaikki muut väärässä, koska Jumala oli uskonut ilmestyksen VAIN YHDELLE.

Varokaa vääriä profeettoja, sillä he ovat raatelevia susia.

Jos sinä vielä olet jollakin tavoin epäileväinen tämän suhteen, niin pyydä Jumalaa Henkensä kautta täyttämään sinut ja johtamaan sinua, sillä **TODELLISIA VALITTUJA EI VOIDA JOHTAA HARHAAN.** Ymmärsitkö tämän? Ei ole ketään ihmistä, joka voisi johtaa sinut harhaan. Paavali ei olisi voinut johtaa harhaan yhtään valittua siinä tapauksessa, että hän olisi ollut väärässä. Ja tuossa ensimmäisessä Efeson seurakuntajaksossa valittuja ei voitu johtaa harhaan, sillä he koettelivat väärät apostolit ja profeetat ja havaitsivat heidät valehtelijoiksi ja ajoivat heidät ulos. Halleluja. HÄNEN lampaansa kuulevat Hänen äänensä ja ne seuraavat HÄNTÄ. Amen. Minä uskon sen.

NIKOLAIITTAIN OPPI

Ilmestyskirja 2:15: “Niin on myös sinulla niitä, jotka samoin pitävät kiinni nikolaiittain opista, jota minä vihaan.”

Te muistatte, että minä toin esiin Efeson ajanjaksossa, että sana *Nikolaiitta*, tulee kahdesta Kreikan sanasta: *Nikao*, joka merkitsee *voittaa*, ja *Lao*, joka merkitsee *maallikkoja*. Nikolaiitta merkitsee: “*voittaa maallikot*.” No miksi tämä sitten on sellainen hirvittävä asia? Se on hirvittävää sentähden, että Jumala ei ole koskaan asettanut seurakuntaansa valitun johdon käsiin, joka toimii poliittisessa mielessä. Hän on asettanut seurakuntansa Jumalan asettamien, Hengellä täytettyjen, Sanassa elävien miesten hoitoon, jotka johtavat ihmisiä ruokkimalla heitä Sanalla. Hän ei ole jakanut ihmisiä eri luokkiin, niin että suurta yleisöä johtaa pyhä papisto. On totta, että johdon täytyy olla pyhä, mutta silloin samoin täytyy olla koko seurakunnan. Sitäpaitsi, Sanassa ei ole yhtään paikkaa, missä papit tai saarnaajat tai sellaiset, välittäisivät Jumalan ja ihmisten välillä, eikä myöskään kohtaa, missä he olisivat erotettuja toisistaan palvoessaan Herraa. Jumala haluaa kaikkien rakastavan ja palvovan Häntä yhdessä. Nikolaiittaisuus tuhoaa nämä säädökset ja sen sijaan erottaa sananpalvelijat ihmisistä ja tekee johtajista valtaherroja palvelijoiden sijasta. Tämä oppihan itseasiassa alkoi tekona ensimmäisessä ajanjaksossa. Näyttää siltä, että ongelma on kahdessa sanassa: “vanhimmat” (seurakunnanvanhin) ja “kaitsijat” (piispat). Vaikka Kirjoitukset osoittavat, että jokaisessa seurakunnassa on useita vanhimpia, jotkut alkoivat (Ignatius heidän joukossaan) opettaa, että käsite piispa tarkoitti henkilöä, joka oli etevämpi tai arvovaltaisempi ja hallitsi vanhimpia. Mutta totuus asiasta on se, että sana “vanhin” tuo julki, kuka henkilö on, kun taas “piispa” tuo julki saman miehen viran. Vanhin on mies. Piispa on tuon miehen virka. “Vanhin” on aina ja tulee aina yksinkertaisesti viittaamaan miehen kronologiseen ikään Herrassa. Hän on vanhin, ei siksi että hänet on valittu tai asetettu jne., vaan koska hän on VANHEMPI. Hän on kypsyneempi, harjaantunut, ei vastaalkaja, luotettava kokemuksensa ja sen tähden, että hänen

kristillisestä kokemuksestaan on pitkäaikainen todistus. Mutta ei, piispat eivät pysyneet uskollisina Paavalin kirjeille, vaan he mieluummin menivät Paavalin selostukseen siitä hetkestä, kun hän kutsui vanhimmat Efesosta Miletoon Apostolien tekojen 20. luvussa. Jakeessa 17 merkinnät osoittavat, että “vanhimmat” kutsuttiin ja sitten jakeessa 28 heitä kutsutaan kaitsijoiksi (piispoiksi). Ja nämä piispat, (epäilemättä mieleltään poliittisia ja vallanhimoisia) väittivät, että Paavali oli antanut sen merkityksen, että “kaitsijat” olivat enemmän kuin paikallinen vanhin, jonka virallinen asema käsitti vain hänen oman seurakuntansa. Heille piispa oli nyt joku, jolla oli laajennettu määräysvalta monien paikallisten johtajien suhteen. Sellainen käsitys ei ollut sen paremmin Kirjoitusten mukainen kuin historiallinenkaan, kuitenkin jopa sellainen suuri mies kuin Polykarpus kallistui sellaisen organisaation suuntaan. Täten se, mikä alkoi tekona ensimmäisessä ajanjaksossa, tuli kirjaimelliseksi opiksi ja sitä se on tänä päivänä. Piispat yhä väittävät, että heillä on valta hallita ihmisiä ja toimia heidän suhteensa niin kuin haluavat, asettaen heidät palvelustehtävään minne haluavat. Tämä kieltää johtajuuden Pyhältä Hengeltä, Joka sanoi: “Erottakaa Minulle Paavali ja Barnabas siihen työhön, johon Minä olen heidät kutsunut.” Se on vastoin Sanaa ja vastoin Kristusta. Matteus 20:25-28: “Mutta Jeesus kutsui heidät tykönsä ja sanoi: ‘Te tiedätte, että pakanakansojen ruhtinaat herroina niitä hallitsevat, ja että mahtavat käyttävät valtaansa niitä kohtaan. *Mutta näin älköön olko teillä keskenänne*, vaan joka teidän keskuudessanne tahtoo suureksi tulla, se olkoon teidän palvelijanne, ja joka teidän keskuudessanne tahtoo olla ensimmäinen, se olkoon teidän orjanne; niin kuin ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaksi monen edestä.” Matteus 23:8-9: “Mutta te älkää antako kutsua itseänne rabbiksi, sillä Yksi on teidän Mestarinne, Kristus; ja te kaikki olette veljiä. Ja isäksenne älkää kutsuko ketään maan päällä, sillä Yksi on teidän Isänne, Hän, Joka on taivaassa.”

Selvittääkseni tätä vielä enemmän, sallikaa minun selittää Nikolaiittaisuutta tällä tavalla. Te muistatte, että Ilmestyskirja 13:3 sanotaan: “Ja minä näin yhden sen päistä olevan ikäänkuin kuoliaaksi haavoitetun, mutta

sen kuolinhaava parantui. Ja koko maailma seurasi ihmetellen petoa.” Mehän tiedämme, että haavoitettu pää oli pakanallinen Rooman valtakunta, tuo suuri poliittinen maailmanvalta. Tämä pää nousi jälleen “roomalaiskatolisena hengellisenä valtakuntana.” Katsokaa nyt tätä tarkoin. Mitä poliittinen, pakanallinen Rooma teki sellaista, mikä oli sen menestyksen perusta? Se “hajotti ja valloitti.” Se oli Rooman siemen – hajoittaa ja valloittaa. Sen rautaiset hampaat repivät ja tuhosivat. Jonka se repi ja tuhosi, ei voinut enää nousta, kuten silloin kun se tuhosi Karthagon ja kylvi sen suolalla. Tuo sama rautainen siemen pysyi siinä, kun se nousi vääränä seurakuntana, ja sen politiikka on pysynyt samana – hajoittaa ja valloittaa. Se on nikolaiittaisuutta ja Jumala vihaa sitä.

Sehän on historiallisesti tunnettu tosiasia, että kun tämä harha pujahti seurakuntaan, miehet alkoivat kilpailla piispan virasta sillä tuloksella, että tämä asema annettiin sivistyneemmille ja aineellisesti vaurastuville ja poliittismielisille miehille. Inhimillinen tieto ja ohjelma alkoi tulla jumalallisen viisauden tilalle eikä Pyhä Henki enää hallinnut. Tämä oli itseasiassa järkyttävä epäkohta, sillä piispat alkoivat vakuuttaa, että enää ei tarvittu selvästi kristittyä luonteenlaatua Sanan palveluksessa tai seurakunnan menoissa, sillä ehtoollisleipä ja viini sekä seremonia olivat ne, joilla oli merkitystä. Tämä salli pahojen miesten (viettelijöiden) raadella laumaa.

Ihmistekoisesta opista piispojen kohottamisesta asemaan, jota Kirjoitukset eivät heille suoneet, seuraava askel oli eri asteisiin jaettujen arvonimien antaminen, mikä muodosti uskonnollisen arvojärjestyksen; sillä pian siellä oli arkkipiispoja piispojen yläpuolella ja kardinaaleja arkkipiispojen yläpuolella ja Bonifacius kolmannen aikana tuli paavi kaiken yläpuolelle, *ylipappi*.

Nikolaiittain opin tähden ja koska kristillisyys sekoitettiin yhteen babylonialaisuuden kanssa, lopputuloksen täytyi olla sellainen kuin Hesekiel näki luvussa 8:10: “Niin minä menin ja näin, ja katso: kaikenkaltaisia inhottavia matelijain ja karjaeläinten kuvia ja kaikenlaisia Israelin heimon epäjumalia oli piirretty seinät yltymperi.” Ilmestyskirja 18:2: “Ja hän huusi voimallisella äänellä sanoen: ‘Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon ja tullut riivaajien asuinpaikaksi

ja kaikkien saastaisten henkien tyyssijaksi ja kaikkien saastaisten ja vihattavien lintujen tyyssijaksi. Sillä hänen haureutensa vihan viiniä ovat kaikki kansat juoneet.”

Nyt tämä nikolaiittain oppi, tämä käytäntö, joka oli vakiinnutettu seurakuntaan, ei saavuttanut suurta suosiota monien ihmisten keskuudessa, sillä he osasivat lukea niitä yksittäisiä Raamatun kirjeitä tai jonkun jumalisen henkilön kirjoituksia Sanasta. Niinpä mitä seurakunta teki? Se erotti vanhurskaat opettajat ja poltti kirjakääröt. He sanoivat: “Tarvitaan erityinen koulutus Sanan lukemiseksi ja ymmärtämiseksi. Jopa Pietarikin sanoi, että monet niistä asioista, joita Paavali kirjoitti, olivat vaikeita ymmärtää.” Otettuaan Sanan pois ihmisiltä, se johti pian siihen, että ihmiset kuuntelivat ainoastaan sitä, mitä papilla oli sanottavaa, ja että he tekivät, mitä hän käski heidän tehdä. He kutsuivat sitä Jumalaksi ja Hänen pyhäksi Sanakseen. He ottivat komentoonsa ihmisten mielet ja elämät ja tekivät heidät itsevaltiaan papiston palvelijoiksi.

Nyt jos te haluatte todisteen siitä, että katolinen kirkko vaatii ihmisten elämän ja mielet, kuunnelkaapa Theodosius X:n käskykirjaa. *Theodosiuksen ensimmäinen käskykirja.*

Hän julkaisi tämän käskykirjan välittömästi sen jälkeen kun Rooman ensimmäinen kirkko oli kastanut hänet. “Me kolme keisaria tahdomme, että meidän alamaisemme järkkymättömästi pitävät kiinni siitä uskonnosta, jonka Pyhä Pietari opetti roomalaisille, jonka perimätieto on uskollisesti säilyttänyt ja jota nyt tunnustaa ylipappi Damasus Roomasta, ja Pietari, Aleksandrian piispa, mies, jolla on apostolinen pyhyys apostolien virkaanasettamisen sekä evankeliumin opin kautta; uskokaamme yhteen Isän, Pojan ja Pyhän Hengen jumaluuteen, jolla on yhtäläinen majesteettisuus Pyhässä kolminaisuudessa. *Me määräämme, että tämän uskon kannattajia tulee kutsua katolisiksi kristityiksi; me leimaamme kaikki mielettömät muiden uskontojen seuraajat harhaoppisen häpeällisellä nimellä, ja kiellämme heidän hartauskokouksiaan omaksumasta seurakunta nimeä.* Jumalallisen oikeuden tuomion lisäksi heidän täytyy odottaa saavansa se ankara rangaistus, jonka meidän viranomaisemme jumalallisen viisauden ohjaamina katsovat hyväksi määrätä...”

Ne viisitoista rikoslakia, jotka tämä keisari antoi yhtä monen vuoden aikana, riistivät evankelisilta kaikki oikeudet harjoittaa uskontoaan, sulkiivat heidät pois kaikista siviiliviroista, ja uhkasivat heitä sakoilla, takavarikoimisella, maastakarkoituksella ja joissakin tapauksissa jopa kuolemalla.

Tiedätkö mitä? Me kuljemme aivan samaan suuntaan tänä päivänä.

Roomalaiskatolinen kirkko kutsuu itseään äitikirkoksi. Se kutsuu itseään ensimmäiseksi tai alkuperäiseksi seurakunnaksi. Se on aivan oikein. Se oli alkuperäinen Ensimmäinen Rooman seurakunta, joka lankesi ja meni syntiin. Se oli ensimmäinen, joka organisoitui. Siitä löytyivät Nikolaiittain teot ja sitten oppi. Kukaan ei kiellä, että se on äiti. Se on äiti ja se on synnyttänyt tyttäriä. Tytärhän tulee naisesta. Helakanpunaan puettu nainen istuu Rooman seitsemällä kukkulalla. Hän on portto, joka on synnyttänyt tyttäriä. Nämä tyttäret ovat protestanttiset kirkot, jotka lähtivät hänestä ja menivät sitten suoraan takaisin organisaatioon ja nikolaiittaisuuteen. Tätä tytärkirkkojen äitiä kutsutaan portoksi. Se on nainen, joka oli uskonon avioliittolupaukselleen. Hän oli naimisissa Jumalan kanssa ja meni sitten haureuteen saatanan kanssa ja haureudessaan hän on synnyttänyt tyttäriä, jotka ovat aivan hänen kaltaisiaan. Tämä äiti ja tytär yhdistelmä on Sanan vastainen ja Hengen vastainen ja siis Kristuksen vastainen. Kyllä, ANTIKRISTUS.

Nyt ennen kuin minä menen liian pitkälle, minä haluan mainita, että nämä varhaiset piispat ajattelivat, että he olivat Sanan yläpuolella. He kertoivat ihmisille, että he voivat antaa heidän syntinsä anteeksi, kun he tunnustavat nuo synnit. Tämä ei ole milloinkaan pitänyt paikkaansa. He alkoivat kastaa pikkulapsia toisella vuosisadalla. Heillä itseasiassa oli käytännössä uudestisyntyttävä kaste. Ei ole ihme, että ihmiset ovat tänä päivänä niin ymmällä. Jos he olivat niin sekaisin silloin, niin lähellä helluntaita, nyt he ovat mitä epätoivoisimmassa tilassa, ollessaan kahden tuhannen vuoden päässä alkuperäisestä totuudesta.

Oi, Jumalan seurakunta, on vain yksi toivo. Tulkaa takaisin Sanaan ja pysykää sen kanssa.

BILEAMIN OPPI

Ilmestyskirja 2:14: “Sinulla on siellä niitä, jotka pitävät kiinni Bileamin opista, hänen, joka opetti Baalakia virittämään Israelin lapsille sen viettelyksen, että he söisivät epäjumalille uhrattua ja haureutta harjoittaisivat.”

No niin, teillä ei yksinkertaisesti voi olla Nikolaiittain järjestelmää seurakunnassa ilman, että tämä toinen oppikin tulee sisälle. Katsokaahan, jos te otatte pois Jumalan Sanan ja hengen liikkeen palvonnan välineenä (“jotka palvovat Minua, heidän täytyy palvoa Minua Hengessä ja totuudessa”) silloin teidän täytyy antaa ihmisille korvikkeeksi toinen palvonnan muoto, ja korvike merkitsee Bileanismia.

Jos me aiomme ymmärtää, mitä Bileamin oppi on Uuden Testamentin seurakunnassa, meidän on parasta mennä takaisin ja katsoa, mitä se oli Vanhan Testamentin seurakunnassa ja soveltaa se tähän kolmanteen ajanjaksoon ja sitten tuoda se nykyaikaan.

Kertomus löytyy Neljännen Mooseksen kirjan luvuista 22 - 25. Nyt me tiedämme, että Israel oli Jumalan valittu kansa. He olivat aikansa helluntalaisia. He olivat menneet turvaan veren alle, heidät kaikki oli kastettu Punaisessa meressä ja he tulivat pois vedestä laulaen Hengessä ja tanssien Pyhän Hengen voiman alla, kun Mirjam, naisprofeetta, soitti vaskirumpuaan. No, kuljettuaan jonkin aikaa nämä Israelin lapset tulivat Mooabiin. Te muistatte, kuka Mooab oli. Hän oli Lootin poika, jonka hän oli saanut oman tyttärensä kanssa, ja Loot puolestaan oli Aabrahamin veljenpoika, joten Israel ja Mooab olivat sukulaisia. Minä haluan teidän näkevän sen. Mooabilaiset tunsivat totuuden, elivätpä he sen mukaan tai eivät.

Niinpä Israel tuli Mooabin rajoille ja lähetti sanansaattajia kuninkaan tykö sanomaan: “Me olemme veljiä. Salli meidän kulkea maasi läpi. Jos me tai meidän eläimemme syövät tai juovat jotakin, niin mielihyvin me maksamme siitä.” Mutta kuningas Baalak tuli hyvin kiihtyneeksi. Tuon nikolaiittain joukkion johtaja ei ollut oikeissa sallia seurakunnan kulkea siitä lävitse ihmeineen ja merkkeineen ja Pyhän Hengen tuodessa itsensä

Julki eri tavoin heidän kasvojensa loistaessa Jumalan kirkkautta. Se oli liian uskaliasta, sillä hän voisi menettää osan joukkoaan. Niinpä Baalak kieltäytyi sallimasta sitä, Israel kulkisi siitä lävitse. Itseasiassa niin suuri oli hänen pelkonsa heitä kohtaan, että hän meni Bileam nimisen palkkaprofeetan tykö ja pyysi tätä välittämään hänen ja Jumalan välillä ja anomaan, että Kaikkivaltias kiroaisi Israelin ja tekisi heidät voimattomiksi. Ja Bileam, ollen innokas ottamaan osaa poliittisiin asioihin ja tulemaan suurmieheksi, oli liiankin mielissään tekemään niin. Mutta tietäen, että hänen oli lähestyttävä ja päästävä Jumalan puheille, saadakseen kansan kirotuksi, koska hän ei voinut tehdä sitä itsestään, meni hän kysymään Jumalalta saadakseen Häneltä luvan mennä. Eikö tämä olekin juuri niin kuin ne nikolaiitat, joita meillä on tänä päivänä? He kiroavat jokaisen, joka ei vaella heidän tietään.

Kun Bileam pyysi Jumalalta lupaa mennä, Jumala kielsi sen häneltä. Kylläpä se kirveli! Mutta Baalak vaati ehdottomasti luvaten hänelle vielä suurempia palkkioita ja kunniaa. Niinpä Bileam meni takaisin Jumalan tykö. No, yhden Jumalan vastauksen olisi tullut olla tarpeeksi. Mutta niin ei ollut itsepäisen Bileamin suhteen. Kun Jumala näki hänen uppiniskaisuutensa, Hän käski häntä nousemaan ja menemään. Nopeasti hän satuloi aasin ja lähti matkaan. Hänen olisi pitänyt tajuta, että se oli yksinkertaisesti Jumalan salliva tahto eikä hän kykenisi kiroamaan heitä, vaikka hän menisi kaksikymmentä kertaa ja koettaisi kaksikymmentä kertaa. Kuinka Bileamin kaltaisia ovatkaan tämän päivän ihmiset! He uskovat kolmeen Jumalaan, heidät kastetaan kolmeen arvonimeen NIMEN sijasta, ja kuitenkin Jumala lähettää Hengen heidän päällensä niin kuin Hän teki Bileamin kohdalla, ja he jatkavat uskoen olevansa tarkalleen oikeassa, ja siinä he ovat itseasiassa täydellisiä Bileamilaisia. Katsokaa, Bileamin oppi. Mennä eteenpäin joka tapauksessa. Tehdä se omalla tavallaan. He sanovat: "Mutta Jumala on siunannut meitä. Sen täytyy olla oikein." Minä tiedän, että Hän on siunannut teitä. Minä en kiellä sitä. Mutta kyse on samasta organisaation linjasta, jonka Bileam valitsi. Se on Jumalan Sanaa vastaan. Se on väärä opetus.

Niinpä Bileam meni hurjasti tietä eteenpäin, kunnes Jumalan enkeli seisoi hänen tiellään. Mutta tuo profeetta

(piispa, kardinaali, puheenjohtaja, esimies ja ylivalvoja) oli niin kunnian ja loiston ja rahan ajattelemisen sokaisema hengellisten asioiden suhteen, että hän ei nähnyt enkeliä seisomassa paljastettu miekka kädessään. Siinä hän seisoitukkiakseen mielettömän profeetan tien. Pieni aasi näki hänet ja väisteli edestakaisin kunnes se lopulta likisti Bileamin jalan kiviaitaa vasten. Aasi pysähtyi eikä mennyt eteenpäin. Se ei voinut. Niinpä Bileam hyppäsi sen selästä ja alkoi lyödä sitä. Sitten aasi alkoi puhua Bileamille. Jumala salli aasin puhua kielillä. Tuo aasi ei ollut mikään sekasikiö; se oli alkuperäistä siementä. Se sanoi sokaistuneelle profeetalle: "Enkö minä ole sinun aasintammasi, ja enkö minä ole kantanut sinua uskollisesti?" Bileam vastasi: "Kyllä, kyllä, sinä olet minun aasini ja olet kantanut minua uskollisesti tähän asti; ja jos minä en saa sinua kulkemaan, niin minä tapan sinut...ptruu! mitäs tämä on, minähän puhun aasille? Tämöpä hassua, olin kuulevinani aasin puhuvan ja minä vastasin sille."

Jumala on aina puhunut kielillä. Hän puhui Belsassarin pidoissa ja sitten helluntaina. Hän tekee samoin tänä päivänä. Se on varoitus pian tulevasta tuomiosta.

Sitten enkeli tuli Bileamille näkyväksi. Hän kertoi Bileamille, että ilman aasia hän olisi nyt kuollut, siksi että oli uhmannut Jumalaa. Mutta kun Bileam lupasi mennä takaisin, lähetettiin hänet eteenpäin kehoittaen sanomaan ainoastaan sen, mitä Jumala hänelle antoi.

Niin Bileam meni sinne ja pystytti seitsemän alttaria puhtaita uhrieläimiä varten. Hän teurasti oinaan, joka oli merkinä Messiaan tulemuksesta. Hän tiesi, mitä tehdä lähestyäkseen Jumalaa. Hänellä oli oikea mekaniikka; mutta ei dynamiikkaa; samoin kuin nytkin. Ettekö te näe sitä, nikolaiitat? Siellä alhaalla laaksossa oli Israel uhraten samoja uhreja, tehden samoja asioita, mutta vain toista seurasivat merkit. Vain toisella oli Jumala keskuudessaan. Muoto ei hyödytä mitään. Se ei voi ottaa Hengen ilmausten paikkaa. Niin tapahtui Nikeassa. He ottivat Bileamin opin eivätkä Jumalan oppia. Ja he kompastuivat; kyllä, he kaatuivat. Heistä tuli kuolleita miehiä.

Sen jälkeen kun uhri oli annettu, Bileam oli valmis profetoimaan. Mutta Jumala satoi hänen kielensä niin ettei hän voinut kirotta heitä. Hän siunasi heidät.

Baalak oli hyvin vihainen, mutta Bileam ei voinut tehdä mitään profetian suhteen. Pyhä Henki oli puhunut sen. Niinpä Baalak käski Bileamia menemään alas laaksoon ja katsomaan heidän selustaansa, nähdäkseen olisiko siellä mahdollisesti jokin tapa kirota heidät. Se taktiikka, jota Baalak käytti, on sama taktiikka, jota he käyttävät tänä päivänä. Suuret kirkkokunnat halveksivat pieniä ryhmiä ja mitä tahansa he löytävät heidän keskeltään, josta voi tehdä häväistysjutun, sen he tuovat esiin ja huutavat siitä. Jos nämä nykyaikaiset seurakuntalaiset elävät synnissä, kukaan ei sano siitä mitään; mutta jos joku valituista joutuu vaikeuksiin niin jokainen sanomalehti toitottaa siitä torvea ympäri maan. Kyllä, Israelilla oli selustassa oleva (lihallinen) osansa. Heillä oli puolensa, joka ei ollut kunnioitettava; mutta huolimatta heidän epätäydellisyydestään Jumalan päämäärän kautta, joka vaikuttaa valinnan kautta, armosta eikä tekojen kautta, HEILLÄ OLI PILVI PÄIVÄLLÄ JA TULIPATSAS YÖLLÄ, HEILLÄ OLI LYÖTY KALLIO, VASKIKÄÄRME JA MERKIT JA IHMEET. He olivat vahvistettuja – eivät itsessään vaan Jumalassa.

Jumalalla ei ollut mitään kunnioitusta noita nikolaiittoja kohtaan filosofian, lakitieteen ja jumaluusopin tohtorin arvoineen ja kaikkine hienoine organisaatioineen ja sen hyvän suhteen, josta ihmiset voivat kerskua; mutta Hän kunnioitti Israelia, sillä heillä oli vahvistettu Sana keskuudessaan. Varmastikaan Israel ei näyttänyt liian hienostuneelta paettuaan kiireesti Egyptistä, mutta joka tapauksessa se oli siunattu kansa. Yli kolmensadan vuoden ajan kaikki, mitä he olivat tienneet, oli vain karjan paimentaminen, peltojen hoito ja orjatyö kuoleman pelossa Egyptiläisten alaisina. Mutta nyt se oli vapaa. Se oli siunattu kansa Jumalan kaikkivaltiuuden kautta. Varmasti Mooab halveksi sitä. Kaikki muutkin kansat tekivät niin. Organisaatio halveksii aina organisoitumattomia ja haluaa päättäväisesti joko tuoda heidät organisaatioon tai tuhota heidät, kun he eivät tule mukaan.

Nyt joku saattaa kysyä minulta: "Veli Branham, mikä saa sinut ajattelemaan, että Mooab oli organisoitunut kun taas Israel ei ollut? Mistä sinä saat tuon käsityksen?" Minä saan sen suoraan täältä Raamatusta. Se kaikki

on kirjoitettuna täällä. Kaikki, mitä on kirjoitettuna Vanhassa Testamentissa kertomuksen muodossa, on kirjoitettu meille kehotukseksi, että me voimme oppia siitä. Se on täällä 4. Mooseksen kirja 23:9: "Minä näen sen kallioiden huipulta, minä katselen sitä kukkuloilta: katso, se on ERILLÄÄN asuva kansa, SE EI LUKEUDU PAKANAKANSOJEN JOUKKOON." Siinä se on. Jumala katsoo alas kallioiden huipulta, ei jostakin laaksosta etsien heidän huonoja puoliaan ja tuomiten heitä. Jumala näkee heidät sillä tavalla kuin Hän haluaa nähdä – rakkauden ja armon korkeudesta. He asuivat ERILLÄÄN eivätkä he olleet organisoituneita. Heillä ei ollut kuningasta. Heillä oli profeetta, ja Jumala oli profeetassa Hengen kautta; ja Sana tuli profeetalle ja Sana meni sitten ihmisille. He eivät kuuluneet YK:hon. He eivät kuuluneet Kirkkojen Maailmanneuvostoon, Baptisteihin, Presbyteereihin, Assembly of God'iin tai mihinkään muuhun ryhmään. Heidän ei tarvinnut kuulua. He olivat liittyneet Jumalaan. He eivät tarvinneet neuvoa milteään neuvostolta – heillä oli "Näin sanoo Herra" keskuudessaan. Halleluja!

Huolimatta siitä tosiasiaista, että Bileam tiesi oikean tavan lähestyä Jumalaa ja saattoi tuoda esiin ilmestyksen Herralta ollen erityisellä tavalla varustettu voimalla, hän oli silti, kaikesta siitä huolimatta, piispa väärässä ryhmässä. Sillä mitä hän teki voittaakseen Baalakin suosion? Hän nuotoili suunnitelman, millä Jumala pakotettaisiin lyömään Israelia kuoleamalla. Samoin kuin saatana tiesi, että hän voisi vietellä Eevan (saada hänet lankeamaan lihalliseen syntiin) saaden siten Jumalan antamaan julistamansa kuolemantuomion syntiä vastaan, samoin Bileam tiesi, että jos hän voisi saada Israelin tekemään syntiä, Jumalan täytyisi lyödä heitä kuoleamalla. Niinpä hän suunnitteli, miten saada heidät tulemaan sinne ja ottamaan osaa syntiin. Hän lähetti kutsut tulla Baal-Peorin juhliin (tulkaa tänne ja palvokaa meidän kanssamme). Nyt Israel epäilemättä oli nähnyt egyptiläisten juhlat niin ettei heistä tuntunut kovin väärältä mennä ja vain katsella ja ehkä syödä ihmisten kanssa. (Mitä väärää sitten on ystävyysuhteissa? Meidänhän pitää rakastaa heitä, eikö vain, vai kuinka me voimme voittaa heitä?) Ystävällisyys ei koskaan ole vahingoittanut ketään – tai niin he ajattelivat.

Mutta kun nuo seksikkäät moabilaiset naiset alkoivat tanssia ja riisuutua pyörähdellessään ja tanssiessaan rock and rollia ja twistiä, himo heräsi israelilaisissa ja he tulivat vedetyiksi aviorikokseen ja Jumala vihassaan löi kuoliaaksi heistä neljäkymmentäkaksi tuhatta.

Ja tämä on se, mitä Konstantinus ja hänen seuraajansa tekivät Nikeassa ja Nikean jälkeen. He kutsuivat Jumalan kansan kokoukseen. Ja kun seurakunta istui syömään, ja nousi karkeloimaan (ottaen osaa seurakunnan muodollisuuksiin, seremonioihin ja pakanallisiin juhliin, jotka oli nimetty kristillisten tapahtumien mukaan), se oli ansassa; se oli harjoittanut haureutta. Ja Jumala marssi ulos.

Jos joku kääntyy pois Jumalan Sanasta ja liittyy johonkin kirkkoon Pyhän Hengen vastaanottamisen sijasta, tuo mies kuolee. Kuollut! Sitä hän on. Älkää liittykö kirkkoon. Älkää menkö organisaatioon ja tulko uskontunnustusten ja perinnäissääntöjen valtaamiksi tai jonkun muun, joka ottaa Sanan ja Hengen paikan, tai te kuollette. Se kaikki on ohitse. Te olette kuolleet. lankaikkisesti erotettu Jumalasta!

Näin on tapahtunut jokaisessa ajanjaksossa sen jälkeen. Jumala vapauttaa ihmiset. He tulevat esiin veren kautta, pyhitettyinä Sanan kautta, vaeltavat kasteen vesien halki ja tulevat täytetyiksi Hengellä; mutta hetken kuluttua ensimmäinen rakkaus kylmenee ja joku saa ajatuksen, että heidän tulisi organisoitua säilyttääkseen itsensä ja tehdäkseen itselleen nimen, ja he organisoituvat taas uudestaan toisen sukupolven aikana ja joskus jopa ennen sitä. Heillä ei enää ole Jumalan Henkeä, ainoastaan palvonnan muoto. He ovat kuolleita. He ovat risteytyneet uskontunnustuksen ja muodon kanssa eikä heissä ole elämää.

Niinpä Bileam sai Israelin harjoittamaan haureutta. Tiedättekö te, että ruumiillinen haureus on sama henki, joka on organisoidussa uskonnossa? Minä sanoin, että haureuden henki on organisaation henki. Ja kaikkien haureuden tekijöiden paikka on tulisessa järvessä. Niin Jumala ajattelee organisaatioista. Kyllä, portto ja hänen tyttärensä tulevat olemaan tulisessa järvessä.

Kirkkokunnat eivät ole Jumalasta. Ne eivät koskaan ole olleet eivätkä koskaan tule olemaan. Se on väärä henki,

joka erottaa Jumalan kansan pappisvaltaan ja maallikoihin; ja se on sentähden väärä henki, että se erottaa ihmiset toisistaan. Niin organisaatiot ja kirkkokunnat tekevät. Organisoitumalla he erottautuvat Jumalan Sanasta ja saavat itsensä harjoittamaan hengellistä haureutta.

Pankaa nyt merkille, että Konstantinus järjesti erityisiä juhlia ihmisille. Ne olivat vanhoja pakanallisia juhlia, joille oli annettu uudet seurakunnalta otetut nimet, tai joissakin tapauksissa kristillisiä toimituksia otettiin ja väärinkäytettiin pakanallisissa juhlamenoissa. Hän otti auringonjumalan palvonnan ja muutti sen Jumalan Pojan palvonnaksi. Sen sijaan että he olisivat juhlineet joulukuun 21 päivänä, joilloin heillä oli tapana viettää auringonjumalan juhlaa, he laittoivat sen joulukuun 25. päiväksi ja kutsuivat sitä Jumalan Pojan syntymäpäiväksi. Mutta me tiedämme, että Hän syntyi huhtikuussa, jolloin elämä tulee esiin, ei joulukuussa. Ja he ottivat Astarten juhlan ja nimittivät sen pääsiäisjuhlaaksi, jolloin kristityn edellytetään juhlivan Herran kuolemaa ja ylösnousemusta. Itseasiassa se oli Astarten pakanallinen juhla.

He sijoittivat seurakuntaan alttareita. He laittoivat sinne pyhimysten kuvia. He antoivat ihmisille niin kutsumansa apostolisen uskontunnustuksen, vaikka te ette voikaan löytää sitä Raamatusta. He opettivat ihmisille esi-isien palvonnan tehden siten roomalaiskatolisesta kirkosta maailman suurimman spiritistisen seurakunnan. Jokainen saastainen lintu oli tuossa häkissä. Ja protestantit organisaatioineen tekevät saman asian.

He söivät epäjumalille uhrattua. Minä en nyt sano, että tämä todella merkitsee sitä, että he kirjaimellisesti söivät epäjumalille uhrattua lihaa. Sillä vaikka Jerusalemin kokous oli puhunut sitä vastaan, Paavali ei kuitenkaan pitänyt sitä suurena asiana, sillä hän sanoi, etteivät epäjumalat olleet mitään. Se oli vain omantunnon asia, paitsi silloin kun se loukkasi heikompa veljeä eikä silloin ollut sallittua. Sitäpaitsi tämä ilmestys koskettaa pakanoita eikä juutalaisia, sillä nämä ovat pakanaseurakuntia. Minä näen tämän samassa valossa, kuin minä näen Herran sanat: "Ellette syö Minun lihaani ja juo Minun vertani, ei teillä ole elämää itsessänne. Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta

lähtee.” Te voitte nähdä, että syöminen on itseasiassa hengellisessä mielessä osallistumista. Niinpä kun nämä ihmiset kumarsivat kuvia, sytyttivät kynttilöitä, viettivät pakanallisia juhlapäiviä, tunnustivat syntinsä ihmisille (kaikki sitä, mikä kuuluu saatanan uskontoon), he olivat osallisia saatanaan eikä Herraan. He elivät epäjumalanpalveluksessa myönsivätpä he sitä tai eivät. He voivat puhua niin paljon kuin haluavat siitä, että alttarit ja suitsutus ovat ainoastaan muistuttamassa heitä Herran rukouksista tai mitä he sitten ajattelevatkin sen tarkoittavan; ja he voivat sanoa, että kun he rukoilevat kuvan edessä, se tapahtuu vain asian korostamiseksi; ja että kun he tunnustavat syntinsä papille, todellisuudessa he tekevät sen Jumalalle sydämessään, ja kun he sanovat, että pappi antaa heille synninpäästön, on se vain sitä, että hän tekee sen Herran nimessä; he voivat sanoa, mitä haluavat, mutta he ovat osallisina hyvin tunnettuun babylonialaiseen, saatanalaiseen uskontoon ja ovat yhtyneet epäjumalankuviinsa ja harjoittaneet hengellistä haureutta, mikä merkitsee kuolemaa. He ovat kuolleita.

Näin seurakunta ja valtio avioituivat. Seurakunta liittyi yhteen epäjumalien kanssa. Valtion mahdin ollessa heidän takanaan, he tunsivat, että nyt: “Jumalan valtakunta oli tullut ja Hänen tahtonsa oli pantu täytäntöön maan päällä.” Ei ole mikään ihme, ettei roomalaiskatolinen kirkko odota Herran Jeesuksen tulemusta. He eivät usko tuhatvuotiseen valtakuntaan. Heidän tuhatvuotinen valtakuntansa on täällä. Paavi hallitsee jo nyt ja Jumala hallitsee hänessä. Niinpä kun Hän tulee, heidän mukaansa sen täytyy tapahtua silloin kun uudet taivaat ja uusi maa tulevat. Mutta he ovat väärässä. Tuo paavi on väärän seurakunnan pää, ja tuhatvuotinen valtakunta tulee, mutta kun se tapahtuu, hän ei tule olemaan siellä. Hän tulee olemaan jossakin muualla.

VAROITUS

Ilmestyskirja 2:16, “Tee siis parannus; mutta jos et, niin Minä tulen sinun tykösi pian ja sodin heitä vastaan suuni miekalla.”

Mitä muuta Hän voi sanoa? Voiko Jumala katsoa läpi sormiensa niiden synnin, jotka ovat maininneet turhaan

Hänen nimensä? On vain yksi tapa saada armo tänä synnin hetkenä, **TEHKÄÄ PARANNUS**. Tunnustakaa, että olette väärässä. Tulkaa Jumalan tykö saadaksenne anteeksiantamuksen ja Jumalan Hengen. Tämä on Jumalan käsky. Sen tottelematta jättäminen merkitsee kuolemaa, sillä Hän sanoo: "Minä sodin sinua vastaan suuni miekalla." Peto aloitti sodan pyhiä vastaan, mutta Jumala on sotiva petoa vastaan. Ne, jotka sotivat Sanaa vastaan tulevat huomaamaan eräänä päivänä, että Sana sotii heitä vastaan. On vakava asia ottaa pois tai lisätä Jumalan Sanaan. Sillä ne, jotka muuttivat sitä ja tekivät sille niin kuin heille sopi, mikä muu voi olla heidän loppunsa kuin kuolema ja perikato? Mutta yhä Jumalan armo huutaa: "Tehkää parannus." Oi, kuinka suloisia ovat parannuksen teon ajatukset. Tulen tyhjin käsin, yksinkertaisesti tarttuen Sinun ristiisi. Tuon Sinulle suruni. Minä kadun sitä, että olen mitä olen, ja mitä olen tehnyt. Nyt on vain veri, ei mitään muuta kuin Jeesuksen veri. Mitä tulee olemaan edessäpäin? Katumus vaiko kuoleman miekka? Se riippuu sinusta.

JEESUS KRISTUS ON JUMALA

Sehän on ilmestys: Jeesus Kristus on Jumala. Vanhan Testamentin Jehova on Uuden Jeesus. Vaikka kuinka kovin yrität, et voi todistaa, että on KOLME Jumalaa. Mutta tarvitaan myös Pyhän Hengen ilmestys saamaan sinut ymmärtämään se totuus, että Hän on Yksi. Tarvitaan ilmestys, jotta voidaan nähdä, että Vanhan Testamentin Jehova on Uuden Jeesus. Saatana pujahti seurakuntaan ja sokaisi ihmiset tälle totuudelle. Ja kun heidät oli sokaistu sille, ei kestänyt kauan ennen kuin Rooman kirkko lakkasi kastamasta Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä.

Myönnän, että tarvitaan todellinen Pyhän Hengen ilmestys, jotta voitaisiin nähdä totuus jumaluudesta näinä päivinä, kun elämme keskellä niin suurta Kirjoitusten vääristelyä. Mutta menestyvä, voittava seurakunta on rakennettu ilmestykselle, niinpä me voimme odottaa Jumalan paljastavan totuutensa meille. Kuitenkaan te ette itseasiassa tarvitse ilmestystä vesikasteesta. Se on aivan siinä teidän silmienne edessä. Olisiko mahdollista, että apostolit olisivat edes hetkeksi voineet tulla harhaanjohdetuiksi Herran suoranaisesta käskystä kastaa Isän, Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja sitten tavata heidät tietoisesta tottelemattomuudesta? He tiesivät, mikä tämä nimi oli, eikä Kirjoituksissa ole yhtään kohtaa, jossa he olisivat kastaneet jollakin muulla tavalla kuin Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä. Terve järki ilmaisee sinulle, että Apostolien teot ovat seurakunta toiminnassa, ja jos he kastoivat sillä tavalla, niin se on se tapa, jolla tulee kastaa. Nyt jos ajattelet, että tämä on vahvaa, niin mitä sitten ajattelet tästä? Jokainen, jota ei ole kastettu Herran Jeesuksen nimessä, oli kastettava uudelleen.

Apostolien teot 19:1-6: "Kun Apollos oli Korintossa, tuli Paavali, kuljettuaan läpi ylämaakuntien, Efesoon ja tapasi siellä muutamia opetuslapsia. Ja hän sanoi heille: 'Saitteko Pyhän Hengen silloin, kun te tulitte uskoon?' Niin he sanoivat hänelle: 'Emme ole edes kuulleet, että Pyhää Henkeä on olemassakaan'. Ja hän sanoi: 'Millä kasteella te sitten olette kastetut?' He vastasivat: 'Johanneksen kasteella'. Niin Paavali sanoi: 'Johannes

kastoi parannuksen kasteella, kehoittaen kansaa uskomaan Häneen, joka oli tuleva hänen jälkeensä, se on, Kristukseen Jeesukseen'. Sen kuultuaan he ottivat kasteen Herran Jeesuksen nimeen. Ja kun Paavali pani kätensä heidän päälleen, tuli heidän päällensä Pyhä Henki, ja he puhuivat kielillä ja ennustivat." Tässä se on. Nämä Efesossa olevat hyvät ihmiset olivat kuulleet tulevasta Messiaasta. Johannes oli saarnannut Hänestä. Heidät oli kastettu parannukseen synneistä, katsoen ETEENPÄIN uskoakseen Jeesukseen. Mutta nyt oli aika katsoa TAAKSEPÄIN Jeesukseen, ja tulla kastetuiksi syntien ANTEEKSISAAMISEKSI. Oli aika vastaanottaa Pyhä Henki. Ja kun heidät oli kastettu Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä, laski Paavali kätensä heidän päällensä ja Pyhä Henki tuli heidän päällensä.

Oi, nuo rakkaat ihmiset Efesossa olivat hienoa väkeä, ja jos jollakin oli oikeus tuntea olonsa varmaksi, niin heillä oli. Huomatkaa, miten pitkälle he olivat päässeet. He olivat kulkeneet koko matkan ottaakseen vastaan tulevan Messiaan. He olivat valmiina Häntä varten. Mutta ettekö näe, että siitä huolimatta he olivat menneet Hänen ohitse? Hän oli tullut ja mennyt. Heidän täytyi tulla kastetuiksi Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä. Heidän täytyi tulla täytetyiksi Pyhällä Hengellä.

Jos sinut on kastettu Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä, Jumala on täyttävä sinut Hengellensä. Tämä on Sana. Apostolien teot 19:6, jonka luimme, oli Apostolien tekojen 2:38 täyttyminen: "Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksisaamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan." Katsokaahan, Paavali sanoi Pyhän Hengen vaikutuksesta täsmälleen sen, mitä Pietari sanoi Pyhän Hengen kautta. Ja mitä sanottiin, sitä EI VOIDA muuttaa. Sen on oltava sama helluntaista aina siihen asti, kunnes viimeinen valittu on kastettu. Galatalaiskirje 1:8: "Mutta vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu."

Nyt jotkut teistä Ykseyden ihmisistä kastavat väärin. Te kastatte uudestisyntymiseksi, ikäänkuin veteen upottaminen pelastaisi teidät. Uudestisyntyminen ei tule veden kautta; se on Hengen työ. Mies, joka Pyhän

Hengen vaikutuksesta antoi käskyn: "Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen Herran Jeesuksen nimeen", ei sanonut, että vesi uudestisyntyttäisi. Hän sanoi, että se oli vain todistus "hyvästä omastatunnosta Jumalaa kohtaan". Siinä oli kaikki. 1. Pietarinkirje 3:21: "Tämän vertauskuvan mukaan vesi nyt teidätkin pelastaa, kasteena (joka ei ole lihan saastan poistamista, vaan hyvän omantunnon pyytämistä Jumalalta) Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen kautta." Minä uskon sen.

Jos jollakulla on vääriä ajatuksia sen suhteen, että historia voisi näyttää toteen vesikasteen jollakin muulla tavalla kuin Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä, neuvoisin teitä lukemaan historian kirjoja ja selvittämään asian itsellenne. Seuraava on todenperäinen kertomus kasteesta, joka tapahtui Roomassa vuonna 100 ja se on julkaistu TIME-lehdessä joulukuun 5. päivänä 1955. "Seurakuntapalvelija kohotti kätensä ja Publius Decius astui kastepaikan ovesta. Altaassa seisoivat vyötäisiään myöten vedessä Marcus Vasca, puunmyyjä. Hän hymyili, kun Publius kahlasi altaaseen hänen vierelleen. 'Uskotko?', hän kysyi. 'Uskon' vastasi Publius. 'Uskon, että pelastukseni tulee Jeesukselta Kristukselta, joka ristiinnaulittiin Pontius Pilatuksen aikana. Hänen kanssaan olen kuollut, jotta minulla Hänen kanssaan olisi iankaikkinen elämä.' Sitten hän tunsu voimakkaiden käsien kannattavan häntä, kun hän antoi itsensä kaatua taaksepäin altaaseen, ja hän kuuli korvissaan Marcuksen äänen – 'Kastan sinut Herran Jeesuksen nimeen' – kun kylmä vesi peitti hänet."

Aina siihen asti, kunnes totuus kadotettiin (eikä se ole palannut ennen kuin tänä viimeisenä aikana – se on Nikean ajoista tämän vuosisadan vaihteeseen asti) he kastoivat Herran Jeesuksen Kristuksen nimeen. Mutta nyt se on tullut takaisin. Saatana ei voi estää ilmestystä silloin, kun Henki haluaa antaa sen.

Niinpä jos olisi kolme Jumalaa, voitaisiin aivan yhtä hyvin kastaa Isää ja Poikaa ja Pyhää Henkeä varten. Mutta JOHANNEKSELLE ANNETTU ILMESTYS oli, että on vain YKSI JUMALA ja Hänen nimensä on HERRA JEEBUS KRISTUS ja te kastatte YHTÄ JUMALAA

varten ja vain yhtä. Tämän tähden Pietari kastoi juuri sillä tavalla kuin hän kastoi helluntaina. Hänen tuli olla uskollinen tälle ilmestykselle: “Varmasti tietäköön siis koko Israelin huone, että Jumala on hänet SEKÄ HERRAKSI ETTÄ KRISTUKSEKSI tehnyt, TÄMÄN JEESUKSEN, jonka te ristiinnaulitsitte.” Tässä Hän on: “HERRA JEESUS KRISTUS.”

Jos Jeesus on “SEKÄ” Herra että Kristus, niin Hän (Jeesus) on, eikä voi olla muuta kuin “Isä, Poika ja Pyhä Henki” YHDESSÄ persoonassa ilmestyneenä lihassa. Se EI ole “Jumala kolmessa persoonassa, siunattu kolminaisuus”, vaan YKSI JUMALA, YKSI PERSONA, jolla on kolme pääarvonimeä, jolla on kolme tehtävää, joita nuo arvonimet ilmentävät. Kuuntelepa vielä kerran. Tämä sama Jeesus on “SEKÄ” Herra että Kristus. Herra (Isä) ja Kristus (Pyhä Henki) ovat Jeesus, sillä Hän (Jeesus) on MOLEMMAT (Herra ja Kristus).

Jos tämä ei osoita meille todellista ilmestystä Jumaluudesta, niin ei mikään tee sitä. Herra EI ole jokin toinen; Kristus EI ole jokin toinen. Tämä Jeesus on Herra Jeesus Kristus – YKSI JUMALA.

Filippus sanoi eräänä päivänä Jeesukselle: “Herra, näytä meille Isä, niin me tyydymme.” Jeesus sanoi hänelle: “Enkö ole jo niin kauan ollut teidän kanssanne, ettekä te tunne Minua? Hän, joka on nähnyt Minut, on nähnyt Isän; miksi sitten sanot: ‘Näytä meille Isä’? Minä ja Isä olemme Yksi.” Kerran kun viittasin näihin sanoihin, sanoi eräs nainen: “Hetki vain, herra Branham, te ja vaimonne olette yksi.” Minä sanoin: “Ei sillä tavoin.”

Hän sanoi: “Anteeksi, miten?”

Minä sanoin hänelle: “Näettekö te minut?”

Hän sanoi: “Kyllä.”

Minä sanoin: “Näettekö te vaimoni?”

Hän sanoi: “En.”

Minä sanoin: “Silloin tuo ykseys on erilaista, sillä Hän sanoi: ‘Kun te näette Minut, te näette Isän.’”

Profeetta sanoi, että ehtoolla tulisi olemaan valoisaa. Laulussa on kirjoitettuna:

Valoisaa on ehtooll' oleva.
 Tien kirkkauteen oot varmaan löytävä.
 Vesikasteessa on Valo tänäänkin,
 Haudattuna kalliissa Jeesus Nimessä.
 Nuoret, vanhatkin jo tehkää parannus
 Niin saapuva on Pyhän Hengen täyteys.
 Ehtoovalo tullut on,
 Se on totta, että Jumala ja Kristus on yksi.

Jonkin aikaa sitten puhuin eräälle juutalaiselle Rabbille. Hän sanoi minulle: "Te pakanat ette voi leikata Jumalaa kolmeen osaan ja antaa Häntä juutalaiselle. Me tiedämme asian paremmin."

Sanoin hänelle: "Juuri niin on Rabbi, me emme paloittele Jumalaa kolmeen osaan. Sinähän uskot profeettoihin, etkö vain?"

Hän sanoi: "Varmasti uskon."

"Uskotko Jesaja 9:5?"

"Kyllä."

"Kenestä profeetta puhui?"

"Messiaasta."

Minä sanoin: "Missä suhteessa Messias tulee olemaan Jumalaan?"

Hän sanoi: "Hän on oleva Jumala."

Minä sanoin: "Se on totta." Amen.

Ette voi laittaa Jumalaa kolmeksi persoonaksi tai kolmeksi osaksi. Ette voi kertoa juutalaiselle, että on erikseen Isä, ja Poika, ja Pyhä Henki. Hän kertoo teille välittömästi, mistä tämä ajatus tuli. Juutalaiset tietävät, että tämä uskontunnustus vahvistettiin Nikean kirkolliskokouksessa. Ei ole ihme, että he pilkkaavat meitä pakanoiksi.

Me puhumme Jumalasta, joka ei muutu. Juutalaiset uskovat sen myös. Mutta seurakunta muutti muuttumattoman Jumalansa YHDESTÄ KOLMEKSI. Mutta valo on palaamassa illalla. *Kuinka hämmästyttävää onkaan, että tämä totuus on tullut esiin sinä ajankohtana, jolloin juutalaiset ovat palaamassa Palestiinaan.* Jumala ja Kristus ovat YKSI. Tämä Jeesus on SEKÄ HERRA ETTÄ KRISTUS.

Johanneksella oli ilmestys, ja Jeesus oli tuo ilmestys ja Hän esitti itsensä juuri täällä Kirjoituksissa – “MINÄ OLEN se, joka oli, joka on ja joka tuleva on, Kaikkivaltias. Amen.”

Jos ilmestys on sinulle tavoittamaton, niin katso ylöspäin ja etsi Jumalaa sentähden. Tämä on ainoa tapa, jolla koskaan voit saada sen. Ilmestyksen on tultava Jumalalta. Se ei koskaan tule inhimillisen, luonnollisen lahjakkuuden avulla, vaan Hengellisen varustuksen kautta. Saatat oppia ulkoa Kirjoituksia, ja vaikka tämä onkin ihanaa, ei se saa aikaan sitä. Sen täytyy olla ilmestys Jumalalta. Sanassa sanotaan, ettei kukaan voi sanoa, että Jeesus on Kristus paitsi Pyhässä Hengessä. Sinun on vastaanotettava Pyhä Henki ja silloin, ja vain silloin, voi Henki antaa sinulle ilmestyksen siitä, että Jeesus on Kristus: Jumala, Voideltu.

Tekijänoikeustiedote

Kaikki oikeudet pidätetään. Tätä kirjaa voidaan tulostaa kotitulostimella henkilökohtaiseen käyttöön tai jaettavaksi ilmaiseksi Jeesuksen Kristuksen evankeliumin levittämiseksi. Tätä kirjaa ei saa myydä, monistaa suuressa mittakaavassa, laittaa verkkosivuille, tallentaa hakujärjestelmään, kääntää muille kielille, tai käyttää rahan keräämiseen ilman nimenomaista Voice Of God Recordingsin kirjallista lupaa®.

Saadaksesi lisätietoja tai muita saatavilla olevaa materiaalia, ota yhteyttä:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org